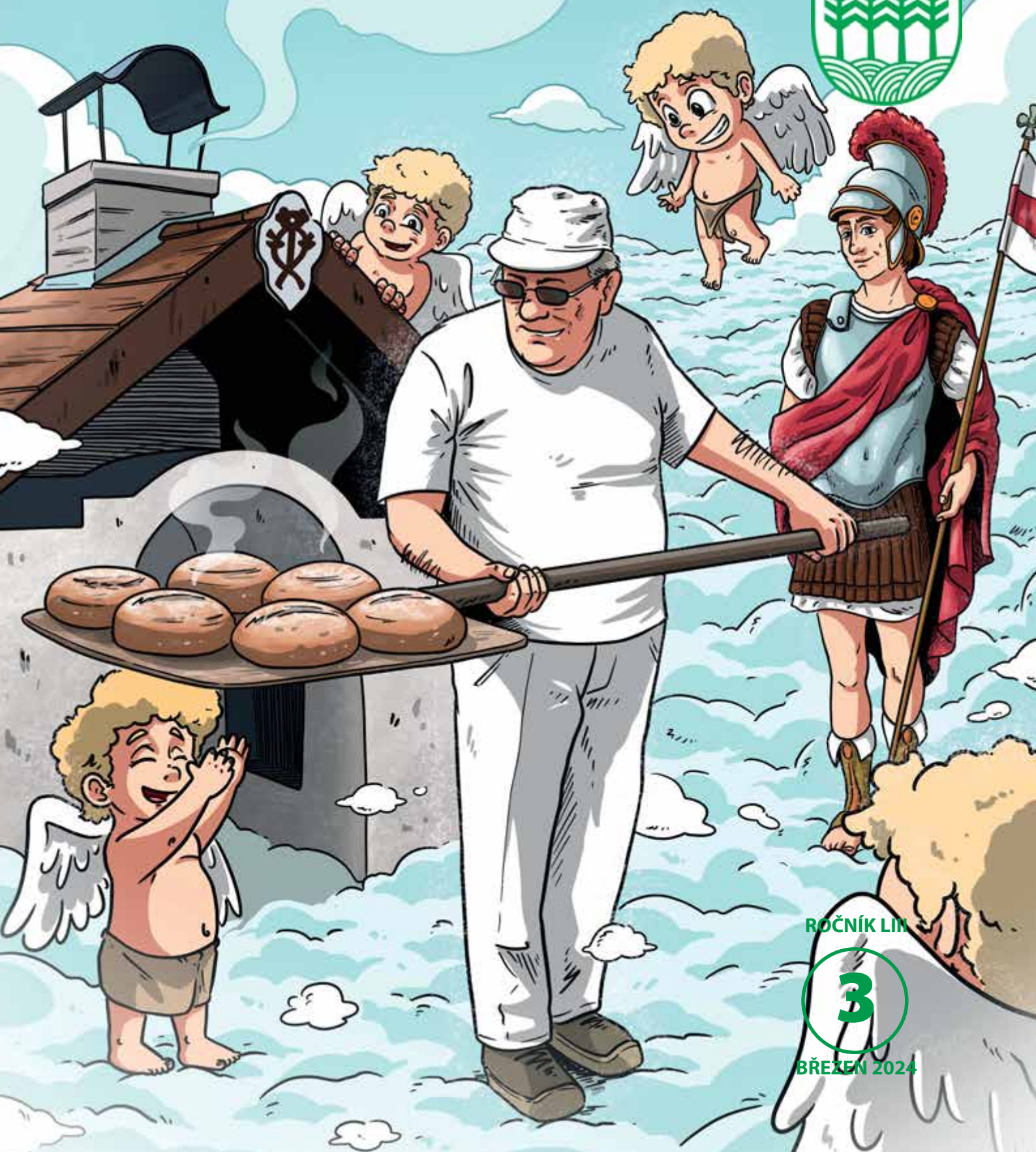

VYDÁVÁ MĚSTO VOLARY

MĚSÍČNÍK

ZDARMA

Volarský zpravodaj

ROČNÍK LIII

3

BŘEZEN 2024

Ples Města Volary

Úsměvy Zdeňka Trošky

Ples ZUŠ Volary

Lesní školka v knihovně

Dětský maškarní bál

Recitační soutěž

*Tisíc a jedna noc
foto jp, ir (3)*

Prvňáčci v knihovně

Foto měsíce

Letošní poslední zimní úplněk nesl označení Vlčí. Tak mu alespoň říkali indiáni. Jakýsi romantický nádech dalek a časů dávno minulých vzal nyní za své. Vlci jsou opět zde a dávají o sobě vědět. I v těsné blízkosti Volar. Téma vlci tak bude zřejmě stále častější.

Foto Jaroslav Pulkrábek

Gusta

V závěru ledna nás dostihla velice smutná zpráva. V nedožitých čtyřiaosmdesáti letech zemřel legendární mistr pekař Augustin Sobotovič. To legendární je zcela na místě, protože bez nadsázky patřil k nejznámějším Volaranům. O tom svědčí jak neskutečně velké množství článků, rozhovorů, rozhlasových i televizních reportáží za jeho života, tak řada nekrologů po jeho odchodu do pekařského nebe.

Gusta, jak jsme mu všichni říkali, byl naprostým profesionálem, člověkem, který do pečení dal celé své srdce. A nejen to, dokázal nadchnout každého, kdo se při pečení nachomýtl a z „obyčejného“ chleba udělal delikatesu, na kterou se stály fronty a mnohdy se na všechny ani nedostalo.

Byla jsem s ním často v kontaktu, a tak vím, že ho poslední dobou zlobilo zdravotníčko. Ale bral to jako součást stáří. Co mu však dělalo starost, byl osud jím obnovené pekařské tradice ve Volarech. Z vlastní zkušenosti věděl, že jde doslova o řeholi, které je třeba věnovat spoustu energie a času. Že mnohdy trvá roky, než si pekař porozumí s pecí a zkrátí její vrtochy. O své pekařské umění se neváhal podělit s každým, kdo projevil zájem, a po dlouhá léta se intenzivně snažil hledat své pokračovatele. A byl rád, když se to podařilo.

Gusta se bezesporu zlatým písmem zapsal do dějin Volar. Odešel, ale „jeho“ pec zde zůstává s námi. Můžeme a jistě i budeme na něj dlouho vzpomínat. Ale vzpomínky či květiny na hrob nejsou tím, čím bychom ho uctili nejvíce. Jeho stálou, byť pomyslnou přítomnost mezi námi můžeme dosáhnout jen uchováním toho, co on dovedl přímo k dokonalosti. Bude tu tak dlouho, dokud bude pekař z volarské pece vyndávat voňavý chléb, dokud pec nevyhasne.

Velký dík tak patří všem, kteří se snaží Gustovu pekařskou káru tlačit dál, i těm, kteří jim odpustí nějakou tu nedokonalost s vědomím, že mistrem se člověk nerodí, ale stává. A vlastně všem, kteří si uvědomují, že je teď řada na nás, aby i naši potomci měli od nás co převzít. Měsíc před jeho odchodem jsme psali o nalezení starobylé volarské pekařské pečeti.

Berme to jako znamení.

Martina Pospíšilová, starostka

ZPRÁVY Z RADY MĚSTA VOLARY

RM schvaluje v souladu s § 102 zákona č. 128/2000 Sb., o obcích, ve znění pozdějších předpisů, připojení města Volary k mezinárodní kampani „Vlajka pro Tibet“ a vyvěšení tibetské vlajky na budovu úřadu dne 10. 3. 2024.

RM rozhodla nevyužít možnosti navýšení nájemného u prostor k podnikání pro rok 2024 o vyhlášenou průměrnou míru inflace roku 2023 ve výši 10,7 % s platností od 1. 7. 2024.

RM schvaluje Projekt „Volary – Asistent prevence kriminality – 2024“ a žádost o účelovou státní dotaci – PK2 2024 Neinvestiční program prevence kriminality na místní úrovni, na udržení dvou pracovních pozic Asistenta prevence kriminality.

RM schvaluje povinnou spoluúčast města Volary na Projektu „Volary – Asistent prevence kriminality – 2024“.

RM rozhodla poskytnout Domu dětí a mládeže Prachatice finanční dar ve výši 2 000 Kč z rozpočtu města na sportovní soutěže základních škol.

více na www.volary.cz

**ZASTUPITELSTVO MĚSTA VOLARY SE USKUTEČNÍ
25. BŘEZNA 2024 OD 17:00.**

■ **PŘÍJEM PŘÍSPĚVKŮ**

Infocentrum Volary, Náměstí 325, Volary,
e-mail: zpravodaj@kic-volary.cz, tel.: 602 138 498

■ **UZÁVĚRKA PŘÍSPĚVKŮ DO PŘÍŠTÍHO ČÍSLA**

VOLARSKÉHO ZPRAVODAJE BUDE 15. BŘEZNA 2024

VOLARSKÝ ZPRAVODAJ ■ periodický tisk územního samosprávného celku ■ vydává Město Volary ■ redakce: KIC Volary, Náměstí 25, 384 51 Volary, e-mail: zpravodaj@kic-volary.cz, tel.: 602 138 498 ■ Názory redakce se nemusí vždy ztotožňovat s názory dopisovatelů. ■ Redakce si vyhrazuje právo na úpravu délky textů, za původnost a obsahovou správnost ručí autor. ■ Vychází v nákladu 1 650 ks vždy první týden v daném měsíci. ■ Reg. č.: MK ČR E 12494 ■ Grafické zpracování a tisk: PaedDr. Zdena Černá. ■ Kresba na titulní straně Jakub Rákosník.

Platba poplatků online

Z důvodu tlaku na zvyšující se podíl digitalizace ve veřejném sektoru a zároveň ulehčení plateb občanů včetně informací o výši předpisu se od roku 2024 změní variabilní symbol plateb. Účelem je, aby každý poplatník měl svoje jedinečné označení v rámci variabilního symbolu, které si s sebou ponese napříč všemi poplatky a specifikovat se bude pouze druh poplatku. Zároveň odpadne potřeba identifikovat druh poplatku ve formě specifického symbolu – zadávat tedy bude nutné jen číslo účtu, výši částky a variabilní symbol.

Př.: Pan František Novák má stanoveny celkem 3 předpisy – za odpad, za psa a za rekreační objekt. V rámci agendy poplatků má přiděleno číslo poplatníka 1495, které bude jedinečné v rámci všech předpisů plateb. Pan Novák chce zaplatit částku 800 Kč za svoz komunálního odpadu na účet města. Zvolí správný účet, zadá částku 800 Kč a zadá variabilní symbol 101495, kde počáteční dvě číslice (10) symbolizují typ příjmu – tedy odpad. Stejně tak provede platbu za psa ve výši 300 Kč s variabilním symbolem 201495 (kde dvě první číslice 20 značí, že se jedná o poplatek za psa) a na závěr zaplatí i za svoz odpadu svého rekreačního objektu 800 Kč s variabilním symbolem 301495. Vždy bude uvádět své číslo 1495 a měnit se bude pouze první dvě číslice podle typu poplatku.

Skladba variabilních symbolů:

101495 10 – poplatek za svoz komunálního odpadu
 1495 – číslo poplatníka v rámci celé agendy

Členění druhů poplatků:

10 – poplatek za svoz komunálního odpadu – trvale žijící
 20 – poplatek za psa
 30 – poplatek za svoz komunálního odpadu – rekreační objekt
 40 – poplatek za smlouvy – pozemky

I nadále najdete všechny potřebné informace na webové aplikaci města, skrze kterou lze poplatek i uhradit. Od roku 2024 na vás čekají další dvě novinky v této aplikaci, které ulehčí nejen komunikaci s úřadem, ale i samotnou povinnost platby poplatků.

Petra Vojtová, vedoucí ekonomického odboru MÚ Volary

Roznáška Volarského zpravodaje

Od ledna letošního roku zajišťuje roznášku zpravodaje KIC Volary vlastními silami. Nyní je tak ve vašich schránkách do druhého dne po dodání a přitom je rozneseno o sto výtisků více než dříve.

Přesto se může stát, že o některé schránce nevíme. Přeci jen nedisponujeme potřebnými daty jako Česká pošta.

V případě, že jste zpravodaj neobdrželi, stačí poslat SMS se jménem a adresou na telefonní číslo 602 138 498. Stejně tak v případě, že zpravodaj odebírat nechcete, nebo naopak máte zájem o dva výtisky.

I nadále jsou jednotlivá čísla do rozebrání k dispozici v infocentru a knihovně.

Jaroslav Pulkrábek, šéfredaktor

Přijede Všudybylka

Již víme, jaká krasavice nás sveze v létě. Parní lokomotiva 354.194 zvaná Všudybylka byla vyrobená v roce 1925 v továrně Českomoravská – Kolben, byla určena pro vozbu osobních vlaků a lehkých rychlíků. Podle svého rozšíření si získala přezdívku Všudybylka. Díky svému výkonu nás vyveze i do Prachatic, do Černé či do Vimperka.

Volarismus v Itálii

Výstava nazvaná Extra nove Volarismus v italském Poggobonsi během letošního března představí 34 umělců z devíti zemí. Zajímavá a ve světě umění jedinečná propagace města prostřednictvím kreativity, inovace a mezinárodního dialogu.

Exekuce

Ze 3 755 obyvatel Volar jich 407, tedy 10,8 % čelí alespoň jedné exekuci. Z toho více než 240 lidí jich má pět a více současně. Pro srovnání ve Vimperku je to celkem 8,2 %, v Horní Plané 8,1 % a v Prachaticích 5,3 %.

Skládka ve Volarech

Priznám se, že jsem donedávna nevěděl, že máme ve Volarech skládku. Dozvěděl jsem se to až před Vánoci, kdy se ke mně dostala informace, že firma, která ji provozuje si zažádala o souhlas s rozšířením kapacity, a to jak množství, tak druhů zpracovávaných odpadů. Jedná se o pražskou firmu Wood Transport Energo a.s., která samozřejmě povolení ke skládkování nemá a ani by ho za stávajících podmínek nedostala. Nazývá tedy svůj podnikatelský záměr provozem na zpracování rostlinné biomasy, což zní mnohem lépe. Kdo se ale zajede podívat na starou pilu za Elim, tomu musí být zřejmé, že je to jen zástěrka. Při pohledu na haldy černého, škváře podobného materiálu a olejovitou tekutinu v kalužích lze těžko uvěřit, že něco takového se může legálně odehrávat tak blízko lidské zástavby a Volarského potoka, bez jakéhokoliv zajištění a kontroly. A možná ani není nutné jezdit na místo, je to zřejmé i po rozkliknutí si příslušné oblasti na Mapách.cz.

Pojďme se ale ve stručnosti ohlédnout zpět v čase, abychom zjistili, jak se okolnosti kolem skládky vyvíjely.

V místě samém byla stará skládka Šumavské pily (později Jihočeských dřevařských závodů) ještě z přelomu čtyřicátých a padesátých let. Vyhazovalo se tam samozřejmě kde co, ale naprostou převahu měl dřevní odpad. Skládkování bylo v roce 1989 ukončeno. V devadesátých letech byla zpracována analýza rizik, aby se zjistilo, co skládka obsahuje a jaké představuje nebezpečí. Zjistilo se, že skutečně obsahuje převážně organický materiál a nepředstavuje pro okolní prostředí významné ohrožení.

Těleso skládky postupně zarůstalo náletovými dřevinami a nebýt terénního vyvýšení, skoro by nikdo nepoznal, že tam nějaká skládka byla.

Jihočeské dřevařské závody přešly pod holdingovou společnost EGE, která se mimo jiné zabývá odstraňováním starých ekologických zátěží. Tuto činnost platí stát. Tahle firma se v roce 2013 rozhodla starou skládku zlikvidovat. Nechala si zpracovat novou analýzu rizik, do skládky, která dosahovala mocnosti až 8 metrů, byly zavedeny sondy a výsledkem bylo opět konstatování, že skládka představuje zanedbatelné riziko. V následujícím roce přišla společnost se studií, podle které měla být v průběhu následujících zhruba pěti let skládka odtěžena a odvezena. Na tuto činnost uzavřela smlouvu se společností Wood Transport Energo s.r.o. Převažující organický materiál měl být rozemlněn a znovu využit jako substrát nebo palivo. Ostatní přimísené odpady měly být vytrženy a zlikvidovány dle platné legislativy.

Společnost Wood Transport Energo k tomu však přistoupila poněkud svérázným způsobem. Začala na místo ve velkém dovážet podivný materiál, o kterém tvrdila, že to je biopopílek, ten zde skládkovala a postupně přimíchávala do hmoty vytěžené ze skládky. Po mnoha jednáních a ročním intenzivním nátlaku ze strany města si alespoň vyřídila povolení od Krajského úřadu ke zpracování popelovin. Od začátku však tajila, odkud materiál pochází a co obsahuje. Kvůli výše zmíněnému povolení však musela zveřejnit deklarované složení výsledného výrobku, tedy toho, co sama nazývá „rost-

linná biomasa“. Z něho vyplývá, že i po přimíchání části organického materiálu ze skládky výsledný produkt vykazuje vysoce nadlimitní hodnoty rtuti a olova. Navíc, vzhledem k tomu, že obsahuje přes šedesát procent popela, je zřejmé, že společnost místo aby odstraňovala starou skládku, prostor využívá převážně ke skládkování a zpracování odpadu vzniklého jinde. Na skladování tohoto odpadu navíc využívá nejen pozemky společnosti EGE, ale i sousedních vlastníků, od kterých k tomu nemá žádné povolení. A to vše při absenci byť i jen minimálních opatření proti úniku možných nebezpečných látek do okolního prostředí. Navážený materiál je tak při větrném počasí rozfoukáván do okolí a vodou je vyuhováván a splavován do podloží a blízké nivy Volarského potoka.

Na konci roku 2023 se společnost navíc rozhodla svůj podnikatelský záměr ještě rozšířit. Měla v úmyslu začít zpracovávat i další druhy odpadů a zvýšit jeho množství na čtyřnásobek. Krajský úřad Jihočeského kraje proto zahájil zjišťovací řízení, jestli nemůže mít provoz vliv na životní prostředí. Pokud by usoudil, že může, spustil by se proces na posuzování vlivu na životní prostředí (EIA). Firma by si musela nechat zpracovat podrobnou studii vlivu na životní prostředí, na základě které by se teprve rozhodovalo, zda a za jakých podmínek lze takovýto provoz povolit. Bylo proto velmi důležité krajský úřad přesvědčit o nutnosti spuštění procesu EIA. Společnost Wood Transport Energo si nechala zpracovat studie, které celý záměr vykreslují jako zcela neškodný, ba přímo prospěšný pro životní prostředí.

Asi také nebude náhodou, že se zjišťovací řízení rozběhlo zrovna v hektické předvánoční době. Možná i proto například vedoucí územního pracoviště Národního parku v Horní Plané napsal vyjádření, že záměr nemůže mít vliv na životní prostředí. Proti záměru naštěstí zaslali své připomínky Město Volary, některé místní spolky (Šumava Domovem, Pelyněk, Občané a přátelé Vltavského luhu – Bürger und Freunde der Moldau-Auen) i oddělení ochrany ovzduší a nakládání s odpady krajského úřadu.

Od počátku letošního roku se okolnosti kolem skládky rychle vyvíjí dále. Prvním vel-

kým úspěchem je, že firma Wood Transport Energo pod tlakem okolností sama stáhla svůj záměr na rozšíření provozu. Dalším milníkem je, že společnost EGE, která původně celou činnost zastřešovala, vyzvala firmu Wood Transport Energo, aby do konce února ukončila ve Volarech svou činnost a prostor skládky vyklidila. Hned v lednu také podal Městský úřad Volary dva podněty na Českou inspecci životního prostředí. O skládku se konečně začal zajímat i Národní park a všichni vlastníci pozemků, na kterých firma Wood operuje, se domluvili na společném postupu proti jejím aktivitám ve Vola-

rech. Dá se tedy říci, že situace se zatím vyvíjí správným směrem. Hlavní zásluhu na tom má pan Valíček z Městského úřadu Volary. Neboť mimo jiné na hrozící rozšíření provozu upozornil spolky, poskytl potřebné informace krajskému úřadu a také naléhal na společnost EGE, aby záležitost řešila.

Ještě však není vyhráno. Dosavadní zkušenosti s představiteli firmy Wood Transport Energo zavdávají k obavám, že to ještě nebude snadné. Doufejme ale, že se přesto podaří v brzké době navážení odpadů do Volar zastavit.

Martin Bláha

A co na to úřad?

Dne 7. 12. 2023 bylo městu Volary pod č.j. KUJCK 141480/2023 Krajským úřadem Jihočeského kraje Odborem životního prostředí, zemědělství a lesnictví, Oddělení ochrany ovzduší a nakládání s odpady – České Budějovice doručeno oznámení o zahájení zjišťovacího řízení ve věci záměru spol. WOOD Transport Energo a.s., IČO: 29025362 „Využívání odpadů – výroba rostlinné biomasy, zvýšení kapacity“ na pozemcích p.č. 3108/34, 3108/35 a 3108/36 v k.ú. Volary v majetku spol. EGE–Reality, s.r.o., IČO: 46679561.

Toto strohé oznámení, které není na čtení příliš záživné (a směrem dolů se to také nezlepší) má ovšem dopad na obyvatele města Volar. O co tedy jde? Níže se pokusím o stručný výtah podstatných informací:

- na přelomu 40–50. let minulého století vzniká skládka dřevního odpadu z provozu Šumavské pily, později závodu Jihočeské dřevařské závody n.p. Volary (JDZ n.p. Volary) od roku 1991 spol. Jihočeské dřevařské závody a.s. (JDZ a.s.), která byla transformována v rámci EGE HOLDING a.s. a od roku 2015 je vlastníkem pozemků JDZ společnost EGE–Reality, s.r.o., která je také součástí skupiny EGE.
- předmětná lokalita se skládkou se nachází nedaleko sídla společnosti NONA Volary, s.r.o., na pozemcích několika

majitelů z menší části pak na pozemcích EGE–Reality, s.r.o., která současně i převzala závazky spojené s likvidací skládky od spol. JDZ a.s.

- skládka byla zařazena do tzv. Ekologické smlouvy mezi JDZ a.s. a Fondem národního majetku, nyní Ministerstvo financí.
- v roce 2013 vzniká aktualizovaná analýza rizik, jejímž výsledkem je mimo jiné konstatování, že se zde nevyskytují rizika pro okolní prostředí a zdraví obyvatelstva a celková kubatura tělesa skládky byla odhadnuta na 90 000 m³ dřevního odpadu se zanedbatelným znečištěním.
- 18. 7. 2014 je podepsána mezi spol. JDZ a.s. (člen představenstva Ing. Tomáš Trnka) a spol. WOOD Transport Energo a.s. (předseda správní rady Martin Černý) „Smlouva o dílo na likvidaci skládky dřevního odpadu“ (dále jen „Smlouva“) nedílnou součástí jsou přílohy č. 1. Studie likvidace skládky ve Volarech z dubna 2014 a č. 2. „Aktualizovaná analýza rizika skládky“ zpracovaná společností AECMO CZ s.r.o. z roku 2013.

Smlouva v celé části hovoří jen o odtěžení a zpracování tělesa skládky a výslovně uvádí, že postup zhotovitele díla je závazně určen zpracovanou přílohou č.1, která také hovoří jen o odtěžení a zpracování tělesa

skládky (součástí přílohy je „Prohlášení o poskytnutí souhlasu bezplatně umožnit vstup a strpění prací na odstranění bývalé skládky ve Volarech a uvedení pozemků do původního stavu a k převodu vlastnictví vytěženého odpadu ve prospěch Jihočeských dřevařských závodů, a.s. IČ 000140028“ ostatních majitelů pozemků, kde se těleso skládky nachází). Dále smlouva uvádí, že se zhotovitel zavazuje provést a předat dílo nejpozději do 31. 12. 2020.

- 20. 11. 2014 provedla Správa NP a CHKO Šumava na skládce kontrolu, při které bylo zjištěno nepovolené navážení popele (z dostupných informací se nepodařilo zjistit, zda bylo zahájeno nějaké řízení, s největší pravděpodobností asi nebylo – k tomu snad jen uvádím, že i současný přístup Správy NP a CHKO Šumava je pro mě skutečným rozčarováním)
- 26. 11. 2014 byla provedena kontrola MěÚ Volary za účasti zástupců EGE, spol. s.r.o., kteří písemně zhotovitele vyzvali k odstranění vad díla podle Smlouvy.
- v červnu 2015 byla MěÚ Volary po provedeném šetření zaslána EGE, spol. s.r.o. a WOOD Transport Energo a.s. výzva k nápravě s upozorněním na jejich možné protiprávní jednání.
„...hrubě dochází k porušení bodu 6

Rok 2015 patrné navážení popelovin

Rok 2022

studie, kde je jednoznačně uvedena činnost, která má probíhat na skládce – vzhledem k trvalému navážení popílku a absenci veškerých informací o původu, složení, důvodu navážky atd... a jakékoli aktivní snahy o nápravu (1/ odvoz popílku, 2/ rozšíření studie), a zejména v kontextu s faktem, že od prvního zjištění uplynulo již 7 měsíců a aktivitu, s kterou je „zjednávána“ náprava, se lze domnívat, že by mohlo docházet k protiprávnímu jednání podle: zák.č. 185/2001 Sb. o odpadech, zák. č. 114/1992 Sb. o ochraně přírody a krajiny, zák. č. 17/1992 Sb. o životním prostředí, trestní zákoník č. 40/2009 Sb. (hlava VIII – trestné činy proti životnímu prostředí).“

- 1. 9. 2015 podepisuje EGE-Reality, s.r.o. (prokurista Ing. Tomáš Trnka) a WOOD Transport Energo a.s. (předseda správní rady Martin Černý) dodatek ke Smlouvě č.1, v němž spol. EGE-Reality, s.r.o. pronajímá své pozemky p.č. 3108/34, p.č. 3108/35 a p.č. 3108/36 vše v k.ú. Volary mimo jiné pro skladování, prosívání a míchání dřevních biomateriálů a dřevního popílku.
- 25. 11. 2015 pak vydává Krajský úřad Jihočeského kraje Odbor životního prostředí, zemědělství a lesnictví – České Budějovice pod KUJCK 86543/2015/OZZL rozhodnutí, v němž uděluje

WOOD souhlas k provozování zařízení k využívání odpadů. Nedílnou součástí je pak provozní řád, kde je jasně uvedeno, kde a za jakých podmínek má být s odpadem nakládáno (jen doplňuji, že se tak má dít výhradně jen na výše uvedených pozemcích EGE-Reality s.r.o., nikoli na pozemcích ostatních majitelů).

Jak již bylo v úvodu zmíněno, dne 7. 12. 2023 bylo na město doručeno oznámení Krajského úřadu – České Budějovice, na který město reagovalo 17 stránkovým rozbohem s jasným stanoviskem: „**Město Volary ne-souhlasí se záměrem WOOD zvýšit kapa-**

citu zařízení ze současných 2 500 t/rok na 10 000 t/rok a po prostudování zasláního oznámení záměru v rozsahu přílohy č.3, zák. č. 100/2021 Sb. o posuzování vlivů na životní prostředí žádá o posouzení záměru podle tohoto zákona.“

- 18. 12. 2023 spol. EGE-Reality s.r.o., Krajskému úřadu – České Budějovice, městu Volary a spol. WOOD zaslala své stanovisko, v němž mimo jiné uvádí, že dvakrát spol. WOOD prodlužovala Smlouvu a zaslala jí své rozhodnutí dále Smlouvu neprodlužovat s požadavkem na ukončení veškeré práce v lokalitě k 31. 12. 2023.
- 21. 12. 2023 pod č.j. KUJCK 1193/2024 Krajský úřad Jihočeského kraje Odbor životního prostředí, zemědělství a lesnictví, Oddělení ochrany ovzduší a nakládání s odpady – České Budějovice zaslal své vyjádření, v němž mimo jiné uvádí:
 - WOOD má pod č.j. KUJCK 11266/2022/OZZL vydáno povolení na provoz zařízení k zpracování odpadů,

– provoz byl schválen na pozemcích p.č. 3108/34, p.č. 3108/35 a p.č. 3108/36 vše v k.ú. Volary v majetku EGE-Reality, s.r.o. ,

– z podání města Volary vyplývá, že zařízení je provozováno mimo tyto pozemky pravděpodobně bez souhlasu majitelů,

– z přiložené fotodokumentace je pravděpodobné, že došlo k překročení okamžité kapacity zařízení, která je 500 tun.

- 4. 1. 2024 město Volary zaslalo České inspekci životního prostředí – oblastnímu inspektorátu České Budějovice (dále jen „ČIŽP“), „Žádost o zásah, ohrožení výluhy ze skládky“, téhož dne byly pracovníky ČIŽP na místě skládky odebrány vzorky k analýze (vyrozumění doposud město neobdrželo).

- 10. 1. 2024 pod č.j. KUJCK 4979/2024 Krajský úřad Jihočeského kraje Odbor životního prostředí, zemědělství a lesnictví, Oddělení IPPC a EIA – České Budějovice zaslal oznámení o ukončení řízení na žádost WOOD.

- 16. 1. 2024 město Volary zaslalo ČIŽP „Oznámení možného protiprávního jednání“, v němž upozorňuje mimo jiné na provoz zařízení nad rámec Smlouvy a provozního řádu na jiných pozemcích bez souhlasu majitelů (vyrozumění doposud město neobdrželo)

- 22. 1. 2024 Ing. Tomáš Trnka (*prokurista EGE-Reality, s.r.o. a předseda představenstva EGE HOLDING a.s.*) na jednání zastupitelstva města mimo jiné přislíbil ukončení spolupráce s WOOD a kroky, které povedou k odvozu materiálu a dokončení likvidace skládky podle „Studie likvidace skládky ve Volarech z dubna 2014“

Na závěr bych rád za město Volary poděkoval místním spolkům a jednotlivcům za podporu a spolupráci a doufám, že článek nebyl příliš nudný.

Aleš Valíček,
referent odboru investic, správy majetku
a životního prostředí

O největší bříze a jiných kmenech v okolí Volar

Jednou z přírodních výjimečností okolí Volar je koncentrace velkých i největších stromů. Mezi nejznámější patří nejobjemnější šumavská lípa v Řepešíně, která má aktuálně naměřený obvod kmene 835 centimetrů (2022). Roste vedle studny v malebném koutu mezi pobořenou kůlnou s mechatou střechou a lehce zchátralou chaloupkou.

Znáмым a opečovávaným stromem je i památná Husova lípa v Chlístově, ke které byl vybudován zcela nový přístup, a Chlístov je perlou vzorně upravené osady.

Poohlédneme se ale po méně známých či neznámých NEJ... stromech. Hned za volarskými humny je Boubín, hora, která na nepřístupných svazích rezervace ukrývá věkovité jedle a smrky. Největší jedle je zvána Vršková, roste na okraji rezervace a má obvod úctyhodných 492 centimetrů. Před devíti lety měla o šest centimetrů méně. Malý přírůstek může být dán vysokou nadmořskou výškou přes 1 000 metrů, ale i nepříznivým suchým počasím ve vegetačních sezónách posledních let. S tímto obvodem je největší šumavskou jedlí, které můžou konkurovat asi jen karpatští velikáni v rezervacích na Salajce, Razule a Mionší. Ani obvody těchto jedlí však nedosáhly v době měření pěti metrů.

Po pádu více než pětmetrového Krále smrků v roce 1970 i jeho nástupce zvaného Tlustý po pustošivé vichřici Kyrill v roce 2007 zaujal místo pomyslného krále šumavských smrků strom na boubínském svahu mimo oplocenou jádrovou část rezervace. Smrk má v obvodu 490 centimetrů a jeho přírůstek za posledních devět let je podobný jako

u Vrškovy jedle. Boubínský smrk se řadí mezi nejmohutnější smrky v České republice.

K Volarům připojme ještě jedno NEJ... stromové překvapení. Od nádraží vede k vltavské nivě úzká asfaltka značená jako naučná stezka. V esíčku cesty roste na severní straně u plotů zahrádek neprehlednutelná bříza s mohutným kmenem bohatě porostlým pestrými lišejníky. Kmen je na první pohled svou velikostí jedinečný, jeho věk se propisuje do rýh vinoucích se mírnou spirálou vzhůru ke koruně. Poodstoupíme-li do louky a prohlédneme si celý jedenadacet metrů vysoký strom, uvidíme zachovalou košatou korunu, která svou siluetou připomíná tvar březového listu. Břízy nepatří mezi stromy, které nás zaujmou svými rozměry a rozhodně nejsou častým objektem ochrany. Podíváme-li se do seznamu památných stromů na webových stránkách

Agentury ochrany přírody a krajiny ČR, najdeme v něm několik březových alejí, alejí s břízami a arboreta, kde jsou mezi dřevinami uvedeny i břízy. V těchto kategoriích však nejsou dohledatelné údaje o rozměrech jednotlivých stromů. Jako samostatné stromy jsou chráněny pouze dvě (!) břízy: Popovská bříza u Jáchymova v Krušných horách (bříza byl v roce 2022 naměřen obvod 292 cm) a Bříza v Jedlové jižně od Deštné v Orlických horách s obvodem kmene 315 cm (údaj AOPK ČR z roku 2023). Mezi břízami jde o velikány, i když s kmeny s obvodem přes dva a půl metru se vzácně setkat můžeme. Volarská bříza má však obvod neuvěřitelných 373 centimetrů a řadí se tedy do čela největších známých samostatně rostoucích bříz České republiky. A na takový strom můžou být Volarští určitě hrdí.

Petr Uhlík, Muzeum Sokolov

Causa vlci

Volary zažily událost, kterou zřejmě nepamatují staletí. Vlci zaútočili na stádo ovcí v těsné blízkosti lidského obydlí. Je pochopitelné, že tento případ vyvolal emoce. Jiné u hospodáře, který přišel o ovce, přičemž nejde pouze o škodu majetkovou, ale i citovou, jiné u těch, kdo se nyní bojí vyjít si na procházku nebo jsou přinejmenším znepokojeni. A v neposlední řadě u těch, kteří jsou svým způsobem za vlky zodpovědní. Přinášíme tedy dvojici příspěvků, u nichž jsme požádali o reakci Správu NP Šumava.

Tématu se budeme věnovat i v dalších číslech.

Vlci útočí

Dne 25. 1. 2024 vlčí smečka útočila u nás na Stögrovce. Přežil jsem bez úhony. Smečka zabila pět ovcí ve vysokém stupni březosti a berana. Ovečky by porodily sedm jehňátek. Smečka se vůbec nebála lidí. Útočila v těsné blízkosti obydleného domu. Překonala pevný drátěný plot a dřevěnou salaš. Nezabýjela z hladu, pouze se bavila. Co bude dál? Zákonem chráněná vlčí smečka pozabíjí lesní a hospodářskou zvěř. Co bude zabíjet potom? Já nechci žít ve strachu vracet se přes les potmě domů. Já ani jinudy jít nemůžu. Zamýšlím se, co udělat se stávajícím šílenstvím volného pohybu vlčích smeček v blízkosti obydlených domů plných lidí.

Budu rád, pokud máš stejný názor, za jakýkoliv návrh. Mezi zabitými ovce byla i vzorná matka, jež jen vloni porodila čtyři beránky a bez pomoci je odchovala.

Zdeněk Karabec

Reakce Správy NP Šumava

Ohledně nahlášení případu napadení oveček pana Karabce na místo dorazili odborní pracovníci Správy NPŠ, kteří provedli ohledání nálezů a následně vypracovali protokol a posudek o škodě způsobené na hospodářských zvířatech zvláště chráněným druhem živočicha. Bylo potvrzeno bezprostřední zabití pěti oveček a šestá velmi vážně poraněná. Čtyři z pěti přímo usmrčených zvířat byly v různém stupni konzumovány predátory. V rámci protokolu bylo potvrzeno, že dle způsobu usmrčení a způsobu konzumace se jednalo o útok minimálně dvou vlků, kteří do ohrady vnikli ze strany přiléhající k lesu podlezlením pletiva bez instalovaného elektrického ohradníku a do ovčína pravděpodobně mezerou pode dveřmi zajišťující větrání – viz foto níže.

Tato smutná událost není mimořádná. Ročně řešíme kolem 30 takovýchto případů. V tomto konkrétním případě nebylo zabezpečení ovčí proti útoku vlky dostatečné. Správa NP Šumava se snaží předcházet takovému napadení jak přímou komunikací, tak osvětovou činností na seminářích pro chovatele. Zde jsou prezentovány a diskutovány praktické zkušenosti z oblastí s výskytem vlka, preventivní opatření, ale i možnost získávání dotací na jejich nákup.

V letošním roce tento seminář uspořádáme pro širokou veřejnost v KIC Volary. Letos plánujeme kromě výše popsaného prezentovat i obecnější informace ohledně případných problematických jedinců vlka.

Martin Starý, Správa NP Šumava, odbor Ochrany přírody

Došlo ke křížení?

Město Volary podalo prostřednictvím svého zástupce v Radě NPŠ pana Václava Mráze podnět Správě NP Šumava ve Vimperku, týkající se prověření přesného početního stavu populace vlků zde na Šumavě ke dni konání zasedání Rady NP Šumava a zároveň prověřit, pokud je to vůbec možné, zda zatím nepotvrzená teorie o nakrytí vlčice se psem, se zakládá na pravdě.

K tomuto uvádím: V roce 1958, a to 26. 5. se narodil v Libějovicích první kříženec vlka a německého ovčáka, z něhož je dnes uznané plemeno Československého vlčáka. Jednalo se o vlčici Britu a německého ovčáka Cézara a velkoryse pojatý experimentální projekt, jehož výsledkem byl v prvním vrhu chov zcela nezvladatelných, necvičitelných a nebezpečných psů. Dnešní výsledek celého dlouhého experimentu je ve zcela jiné rovině a Československý vlčák (dnes Český vlčák) má z původního vlka jen 6,25 %.

S ohledem na vlčí incident, který se stal nedávno na správním území města Volary, jen doufáme, že se zde nejednalo o případ z roku 2020, který se stal poblíž Rostoku v německé spolkové zemi Meklenbursko-Přední Pomořansko. Jak všichni víme, vlk nakřížený se psem ztrácí svou plachost a lze předpokládat, že člověk se může v tomto případě stát i jeho potravou. Na Radě NP bohužel zaznělo, že jediný známý případ vlka, který sežral člověka, je pohádka o červené karkulce. Tato poznámka zazněla mimo jiné v kontextu chování vlka v zajetí. Bohužel zcela irelevantně. Chování vlka v zajetí a jeho chování ve volné přírodě ve smečce je nesouměřitelně srovnatelné.

Každý experiment vždy přinesl určitý přírůstek lidského poznání a nikdo nepochybuje o důležitosti ochrany naší šumavské přírody, avšak nelze jí nadřadit tomu, že na Šumavě žijí také domorodí lidé.

Václav Mráz

Reakce Správy NP Šumava

Správa Národního parku Šumava na podnět pana Mráze po jednání Rady NP Šumava neprodleně zareagovala přímou odpovědí na vznesené dotazy zaslano dne 20. 2. 2024. Správa NP Šumava hodlá věc řešit na dalším zasedání výkonného výboru Rady NP Šumava. Detailní každoroční informace o aktuálních výsledcích monitoringu vlka na Šumavě jsou volně ke stažení na webových stránkách Správy NPŠ (v sekci Materiály ke stažení (<https://www.npsumava.cz/navstivte-sumavu/materialy-ke-stazeni/knihy-a-studie-ke-stazeni/>)).

V neposlední řadě by Správa NP Šumava ve spolupráci s KIC Volary ráda pozvala všechny zájemce o detailní informace na další z řady seminářů na téma Vlci na Šumavě. Tentokrát se uskuteční 16. 5. od 16:00 v Radničním sále ve Volarech.

Martin Starý, Správa NP Šumava, odbor Ochrany přírody

Vlci na Šumavě

16. 5. 2024, 16:00, Radniční sál Volary

Seminář pro chovatele hospodářských zvířat a širokou veřejnost

Správa Národního parku Šumava ve spolupráci s Městem Volary zvou všechny zájemce na další ze seminářů zaměřených na nejnovější informace týkající se vlků na Šumavě.

Závazné přihlášky prosíme emailem na martin.stary@npsumava.cz.

Z odpovědi Správy Národního parku Šumava na podnět pana Mráze citujeme:

„Jak velká je populace vlka v NP Šumava k 15. 2. 2024? K této věci můžeme odpovědět pouze tak, že Správa nemá podrobné znalosti o velikosti celé populace v reálném čase. Každoroční vyhodnocení monitoringu početnosti uzavíráme vždy na konci každého „vlčího roku“, tj. ke konci dubna. Proto máme informace k závěru dubna 2023. Minimální počet jedinců byl odhadován na 36 kusů v šesti potvrzených teritoriích (nepotvrzené sedmé teritorium může být na území VVP Boletice, ale tam je z pochopitelných důvodů nemožný detailní monitoring), přičemž některá z nich leží celá mimo NP Šumava (v CHKO Šumava) nebo přesahují mimo NP Šumava. Dvě teritoria z tohoto počtu leží pravděpodobně výhradně v CHKO (Boubínsko, Boleticko), jedno teritorium převážně v CHKO (Železnorudsko) a jedno teritorium zhruba z poloviny v NP Bavorský les a z poloviny u nás. Vedle vlků ve smečkách se v území pohybuje nepochybně několik osamělých vlků.

Vzhledem k tomu, že provádíme trvalý monitoring genetické kvality vlčí populace, můžeme potvrdit, že v genetických záznamech jsme nezjistili křížence vlka se psem.“

Redakce VZ

Volarské školky a MAS Šumavsko

Mateřská škola Volary je jako mnoho mateřských škol zapojena do spolupráce s místní akční skupinou MAS Šumavsko. Na posledním setkání zástupců mateřských škol s touto organizací bylo mateřským školám nabídnuto financování výukových programů pro děti. Tyto programy budou plně hrazeny ze zdrojů MAS Šumavsko. Využili jsme Stavitele města, Jógy pro malé a programu Zachraňme kamaráda. Projektové dny jsou určeny předškolním dětem a uskuteční se do konce školního roku.

Projektový den Stavitel města je zajišťován Malou technickou univerzitou z Říčan. Děti se naučí pracovat s mapou, vytvoří si mapu našeho města a upevní si strategické body ve Volarech.

Z Prachatic přijede agentura Asteria – centrum vzdělávání a projektové dny Jóga pro malé a Zachraňme kamaráda seznámí děti se základy jógy a základy první pomoci.

Spolupráce s MAS Šumavsko bude pokračovat i nadále a naše mateřská škola bude hostitelskou školou dalšího setkání ředitelů nebo zástupců ředitelů mateřských škol v měsíci květnu. Čekáme, že se společně se zástupci MAS Šumavsko paní Mgr. Ivetou Kovářovou a Lucií Pechouškovou zúčastní minimálně deset zástupců mateřinek z okresu Prachatice.

Michaela Dědičová, ředitelka MŠ Volary

O ztraceném pečetidle

V loňském Volarském zpravodaji vyšla zajímavá zpráva o nález starého cechovního pečetidla, které leželo po dlouhá léta ukryto v zemi někde mezi Volary a Lenorou. Patřilo cechu mlynářskému a pekařskému, a dokud historikové nepřijdou s novými fakty o jeho původu, můžeme si domýšlet, jak se tam vzalo a komu kdysi patřilo.

Děti ze 7. A ZŠ Volary dostaly za úkol sepsat vyprávění, ve kterém by příběh starého pečetidla s využitím znalostí z dějepisu znovu ožil. Nechte se vnést do dávných dob jedním z nich. Autorem následující historické fikce je žák Jaroslav Kořínek.

Jednoho krásného podzimního dne se ve Wallern vzbudil mlynářský cechmistr. Zděsil se. Dnes je velký den, mistrovská zkouška pro rok 1653, a já jsem zaspal! Jak jsem mohl zaspát tak významný den!! Augustus se hodně rychle nasnídal, vzal pečetidlo a šel. Šel loukami, lesy, přes potoky, až celý zpocený a vyčerpaný dorazil k cíli. Sledoval pečlivě mistrovskou zkoušku. Probíhala skvěle a po vyhlášení byla hostina. Ted' jenom předat novému mistrovi potvrzení... Pečet... PEČEŤ!!! Jak Augustus do Winterbergu chváta, pečet ztratil. Celé tovaryšstvo hledalo, hledalo, ale nenašlo. Za pár hodin spadlo tolik podzimního listí, že sigilium zůstalo ztraceno...

Mgr. Jana Fistrová

Recitační soutěž

V úterý 20. února 2024 se ve volarském kinosále konalo školní kolo recitační soutěže 1. stupně, které se zúčastnilo 51 žáků. Recitátoři byli dle tříd rozděleni do třech kategorií. Po náročné poradě vybrala porota čtyři žákyně, které postupují do dalšího kola a budou naši školu reprezentovat 12. března 2024 na okresním kole v Prachaticích.

Děkujeme porotě – paní Mgr. Hance Cigánkové, Marcelle Zvonkové a Ladislavě Škrnové, rozhodování neměly vůbec jednoduché.

Postupující jsou Agáta Ranglová, Viktorie Fischerová, Leontýna Brožová a Klára Sládečková. Držte našim recitátorkám palce!

Za ZŠ Volary Simona Řitičková Prchalová

Vedení ZŠ Volary děkuje vedoucímu oddělení Police Volary npor. Bc. Jiřímu Kleinovi a zástupci npor. Bc. Miroslavu Tesařovi za intervenci při řešení problému zneužívání návykových látek formou nikotinových sáčků mezi žáky základní školy.

Volarský „Domeček“

Každý měsíc se pokusíme ve stručnosti představit zájmovou činnost Domečku.

Lentilky

Tento kroužek by se dal popsat jedním slovem „pestrost“. Pod každou barvou lentilky se skrývá nějaká naše společná aktivita. Jednou z nich je určitě tvoření, které je nápadité a rozhodně nezůstáváme jen u papíru, ale zkoušíme i jiné materiály. Občas se zajdeme společně podívat i do kina na divadelní pohádku. Cizí nám nejsou ani hry, v Domečku je prostor pro pohybové hry, ale i stolní. A někdy se pustíme i do vaření či pečení nějaké té „ňamky“.

A když nám počasí začne zase přát, tak se vypravujeme do přírody, kde si hrajeme, ale i pozorujeme, sbíráme materiály pro tvoření, ale i pro zkoumání. Měli jsme už i možnost vyzkoušet pozorování pod mikroskopem.

Užíváme si společně mnoho „lentilkové zábavy“ a to každou středu od 18 hodin. Pestrý program pro nás chystá naše Máca Marcela Zvonková.

Montéři

Díky Petrovi Zvonkovi tento kroužek patří k jednomu z nejvyhledávanějších. Mohlo by se zdát, že je určen pouze pro kluky, ale zdání rozhodně klame, letos se můžeme pochlubit i přihláškou jedné dívky a budeme věřit, že v budoucnu jich bude třeba i více. Každopádně sem rozhodně patří každé dítě, které rádo staví, rozebírá, zkoumá. Děti se učí pracovat s různými druhy nářadí, s různými materiály. Tvoří z nich různé předměty, hračky. Pouštíme se i do stavění všeho možného i nemožného z všemožných stavebnic. Seznámili jsme se i s 3D tiskem.

Pracujeme na rozvoji fantazie, děti se učí i logice a velmi často zapojují svoji představivost.

Montéři se scházejí každé pondělí v Domečku od 15:30. A musíme přiznat, že někdy hodina a půl je nám krátká.

Klubík

Jediný zájmový útvar, který probíhá v dopoledních hodinách, a navíc je specifický tím, že je určen pro rodiče s dětmi. Máme tady děti už od 1 roku.

Začátek kroužku je vždy určen tvořivé dílničce, kde se snažíme společnými silami rozvíjet motorické a manuální dovednosti, ale i estetické citění.

Scházíme se od loňského roku v tělocvičně, kde je mnohem více prostoru pro dětičky i jejich rodiče, což se ukázalo jako velice dobré rozhodnutí. Je tady mnoho prostoru pro opičí dráhy, kde zase rozvíjíme pohybové dovednosti dětí.

V kroužku je dostatek prostoru pro hraní, volnou zábavu, zpěv, tanec. A to každou středu od 10 hodin.

Veronika Honerová

Setkání ředitelů ZUŠ Prachaticka

Základní umělecká škola Volary ve čtvrtek 15. února hostila společné setkání zástupců dalších ZUŠ z regionu Prachaticka – ZUŠ Prachatice, ZUŠ Netolice a ZUŠ Vlachovo Březí.

Ředitelé těchto škol se společně setkali, aby projednali plán aktivit spolupráce na další měsíce. Výstupem jednání je např. podpora pěveckých sborů a natočení společného alba, propagace aktivit škol v rámci kampaně ZUŠ Open nebo společné vzdělávání pedagogů.

Setkání iniciovala Místní akční skupina Šumavsko díky projektu Místní akční plán rozvoje vzdělávání ORP Prachatice IV.

– r –

Pozvánka na členskou schůzi ZO ČZS Volary

Výbor ZO ČZS Volary zve své členy na výroční členskou schůzi ZO ČZS Volary, která se koná v sobotu 9. 3. 2024 od 15:00 v Hotelu Chata ve Volarech.

Program členské schůze:

- 1) zahájení, přivítání přítomných, seznámení s programem – schválení programu
- 2) volba návrhové, mandátové a volební komise
- 3) zpráva o činnosti výboru ZO Volary za minulé volební období
- 4) zpráva o finančním hospodaření základní organizace Volary za rok 2023
- 5) zpráva kontrolní komise
- 6) návrh plánu činností na rok 2024 a výhledový plán do roku 2029 a rozpočtu ZO na rok 2024
- 7) předání ocenění jubilantů životních výročí, doby členství v ZO.
Ocenění práce pro ZO a ČZS od Územního sdružení.
- 8) volby nového výboru ZO, (předsedy ZO, předsedy kontrolní komise, volba ostatních členů výboru ZO a delegáta na konferenci Územního sdružení PT
- 9) přestávka spojená se sčítáním hlasů volební komise a malé občerstvení
- 10) vyhlášení výsledků voleb
- 11) diskuze
- 12) usnesení
- 13) závěr

Při jednání bude možnost, aby si členové uhradili členské příspěvky.

V době konání členské schůze bude zajištěno malé občerstvení.

Výbor ZO ČZS Volary

Pozvánka na Velikonoční dílnu

Výbor ZO ČZS Volary organizuje

VELIKONOČNÍ DÍLNU

dne 23. 3. 2024, ve 14:30, v Hotelu Chata Volary

Případní zájemci si mohou přinést vlastní nářadí a zdobení.
Bude možnost zakoupení přízdob.

Případné dotazy na tel.: 606 390 067 – A. Smola.

KULTURNÍ PŘEHLED

BŘEZEN 2024

pátek 1. 3.	LESY A PŘÍRODA KOLEM NÁS Výstava soutěžních prací 14. ročníku dětské výtvarné soutěže.	KNIHOVNA
sobota 2. 3. 17:00	EXPEDIČNÍ KAMERA Expediční kamera je filmový festival, který k vám již od roku 2009 přináší nejlepší cestovatelské a dobrodružné filmy z mezinárodní i domácí produkce. Přijďte se podívat na promítání těch nejlepších.	RADNIČNÍ SÁL
čtvrtek 7. 3. 17:00	POVÍDÁNÍ O KÁVĚ Ochutnávka různých druhů kávy s odbornou přednáškou o typech a přípravě tohoto nápoje, o pěstování kávovníku, pražení zrn... Světem kávy nás provede pan Karel Hrunek z Rodinné pražírny a kavárny Vimperk. <i>rezervace míst na tel. čísle: 388 333 261 vstupné 100 Kč</i>	KNIHOVNA
pátek 8. 3. 16:00	DOBRODRŮŽENKA Spící princezna a statečný princ? Ne vždy tomu tak musí být. Někdy se role můžou otočit. Představení Divadla Elf doprovázené živou hudbou, s výpravnými kostýmy a v dobrém slova smyslu „střelenými“ loutkami. <i>dětské divadelní představení, vstupné 50 Kč</i>	SÁL KINA
sobota 9. 3. 20:00	PLES RYBÁŘŮ Tanec, volná zábava, tombola... a k tomu všemu zahraje Šuma band Václava Smolíka. <i>vstupné 200 Kč, rezervace na č.: 602 195 870</i>	RADNIČNÍ SÁL
středa 13. 3. 17:00	MARIE MICHAELA ŠECHTLVÁ: Z HLOUBKY Na vernisáži se představí umělkyně svou výstavou hlubotisků. Je známa hlavně volnou grafikou, knižními ilustracemi a malbou. Pochází z rodiny tábořských profesionálních fotografů, takže rodinné umělecké prostředí a účast při fotografování formovaly i její umělecké vnímání světa. <i>vernisáž výstavy</i>	GALERIE
čtvrtek 14. 3. 17:00	VLV: ONDŘEJ FIBICH – ŠUMAVA MAGICKÁ Karel Klostermann a UFO, vraždící mnichové v Kuklově a mnoho dalších záhad a mystérií. <i>přednáška s projekcí, vstupné dobrovolné</i>	KNIHOVNA

více na www.kic-volary.cz nebo na tel.: 602 138 498
předprodej vstupenek v Infocentru: Náměstí 325, Volary

sobota
23. 3.
19:00

ANI O DEN DÝL!

SÁL KINA

Potřebujete se zbavit přehnaně milující přítelkyně? Nastěhujte si do bytu svého nejlepšího kamaráda!
Hra Divadla Gong Ani o den dýl! šikovně převrací klasické prvky komiky a odtud pramení její osvěžující originalita. Je tak ztřeštěná, jak se na francouzskou komedii sluší a patří.
divadelní představení, vstupné 299 Kč

neděle
31. 3.
10:00

VELIKONOČNÍ MALOVÁNÍ

INFOCENTRUM, NÁMĚSTÍ

Kraslice všech velikostí, barev a stylů ozdobí volarské náměstí.
A to nejen na Vajíčkovnicích!
Dílničky pro děti s velikonoční tematikou, malování velkých betonových kraslic – přijďte si užít jarní radosti.

připravujeme

čtvrtek
11. 4.
16:00

HONZA MÁLEM KRÁLEM

SÁL KINA

Divadelní společnost Natalie Venturové zahraje pohádku o Honzovi, který přelstil nenasytanou šafářku, lakotnou selku a sedláka, loupežníky, a nakonec se stal málem králem. Málem, protože vroucí láska chudé děvečky Mařenky je lepší než rozmazená princezna a půl království.
dětské divadelní představení, vstupné 50 Kč

pátek
– neděle
21. 4.
až
23. 4.

MILITARY DEATH MARCH

VIMPERK AUTOKEMP VODNÍK,
RADNIČNÍ SÁL

Již jedenáctý ročník extrémního dálkového pochodu věnovaného uctění obětí pochodu smrti pro všechny, kteří chtějí poznat, co v nich skutečně je. Civilisté, vojáci, policisté, hasiči, děti, senioři... můžou zkusit svoje síly při uctění památky židovských žen a dívek, které v roce 1945 absolvovaly pochod smrti z Grünbergu až do Volar. Památky všech, zemřelých i přeživších.

čtvrtek 14. března 2024
17:00 Knihovna Volary

Únorové zprávy ze skautského světa

Měsíc únor začíná většinou dnem, na který se těší snad všichni školáci – pololetními prázdninami. My skauti se na ně samozřejmě také všichni moc těšíme, protože pro nás znamenají každoroční návštěvu Prahy. I letos jsme nechtěli ztratit ani chvíli, a tak jsme se vydali na cestu hned ve čtvrtek. Cesta do Prahy díky úpravě spojů je každým rokem náročnější, ale po několika přestupováních jsme ve Strakonici usedli do přímého autobusu a brzy byli v Praze. Cestu tramvají jsme zvládli již jako ostřílení cestovatelé. Do klubovny našich přátel je to přece jen docela do kopce, a tak to s batohy nebylo až tak snadné. Ale zvládli jsme a po odložení batohů vyběhli ještě na Pražský

hrad. Byl nádherně ozářený, pohled na Prahu plnou světel také neměl chybu. Je fajn, že už hodně památek poznáme, přece jen mnozí z nás navštívili hlavní město poněkolkáté. Večer jsme si v klubovně zahráli spoustu her, a druhý den už se zase vypravili po památkách. Podívali jsme se ještě jednou, tentokrát i do vnitřních prostor Hradu, krásná byla prohlídka Valdštejnského paláce (seděli jsme i na místech, kde bývají při jednáních naši senátoři), odpoledne patřilo návštěvě galerie České televize. Probíhá tam výstava k 70. výročí ČT a stojí opravdu za to. Mohli jsme si zkusit dabovat, pěst dort s celou naší zemí, horolézt, zašifrovat si ve Stínadlech... ani se nám odtud nechtělo. Ale čekala nás

ještě návštěva Muzea Lega a tam jsme si i mohli něco postavit, to bylo také moc fajn. A na samý večer jsme se podívali do Muzea alchymistů a mágů, vylezli na Kellyho věž – no, trochu strašidelné to přece jen bylo.

A sobota patřila dalším památkám, nechyběl orloj, Karlův most, Staroměstské náměstí a další, v Muzeu hudby jsme si mohli vyzkoušet hodně nástrojů, to bylo také moc prima. Vyšlo nám i pěkné počasí, ani se nám z hlavního města nechtělo. Ale co, nejsme tu přece naposledy, za rok jedeme zas!

Velké poděkování

Na počátku ledna, letos prakticky v den svátku tří králů a ve dnech následujících se ve Volarech a v okolních vesnicích jako každým rokem uskutečnila tříkrálová koleda spojená s charitní sbírkou. Peníze se vybíraly na pomoc nejpotřebnějším v naší republice, u nás, oblastní charitě Prachatice-Vimperk také na pomoc azylovému domu sv. Dominika Savia a na zakoupení auta, tolik potřebného pro terénní činnost pečovatelek. S radostí můžeme oznámit, že částka, která se vybrala, byla opravdu veliká. Ve Volarech díky vaší vstřícnosti a laskavému srdci bylo vybráno celkem 16 771 Kč.

Moc děkujeme všem, kdo přispěli, i těm, kdo vlídně přijali tři krále a potěšili se jejich písničkou, přáním a dárečkem.

Sčítání ptáků na krmítkách

O této akci jsme informovali již v minulém čísle, probíhá totiž na počátku ledna. Jde o hodinové pozorování a zapisování ptáčků, které na krmítka přilétnou. Akci pořádá ornitologická společnost a probíhá v celé naší zemi. Výsledky byly zveřejněny teprve v průběhu února a je fajn, že celostátní pozorování můžeme porovnat i s našimi výsledky na Volarsku.

A kteří ptáčci se na krmítkách nejvíce v rámci republiky vyskytovali? První místo vcelku bezkonkurenčně obsadila sýkora koňadra, která i u nás byla pozorována nejčastěji, za ní pak byla sýkora modřínka, v jejím závěsu kos černý (ten u nás tedy pozorován nebyl), pak vrabec polní – ten byl naopak u nás pozorován velmi často, stejně jako vrabec domácí. Shodně pak byl pozorován u nás i v rámci republiky strakapoud velký, brhlík lesní a sýkora babka. Do první patnáctky se v republice dostali i červenka, pěnkava, zvoněk, sojka a stehlík, které ovšem nikomu z nás na krmítka nepřilétli. Jsme rádi, že i my jsme mohli přispět k výzkumu, který by měl zjistit, kolik druhů ptáčků u nás přezimuje a kde se nejvíce vyskytují.

-jun-

Fotbal – starší přípravka

Starší přípravky pod vedením trenérů Michala Kalíka a Petra Spurného trénují v tělocvičně a na turnaje vyjíždí do prachatické haly.

Zde jsou výsledky jednoho z nich, kde byli kluci úspěšní a trenéři měli velkou radost, jak to klukům šlo.

Výsledky Tatranu Volary:

Tatran – SK Vacov 1:1

Tatran – SK Čkyně 1:1

Tatran – Blaník Strunkovice 1:1

Tatran – Tatran Prachatice 0:3

Ladislav Beran

Na fotbalovém stadionu se nezhálí

V období zimní přestávky zde trenéři a vedení klubu zrekonstruovali zázemí rozhodčích a barevnou šatnu pro děti. V obou byla položena nová podlaha s dlažbou.

Všem, co se na tomto podíleli, patří velký dík.

Ladislav Beran

zahájení výuky - březen 2024
rezervace termínů zahájena
řidičský průkaz na splátky
kondiční jízdy
výuka L 17
školení mentorů

AUTOŠKOLA
„Začněte svou cestu za volantem s námi“

H@F

tel: +420 606 554 130

Martin Houdek

tel: +420 603 173 049

Standa Falář

e-mail:

autoskolaHF@gmail.com

rezervace termínů

autoskolaHF@gmail.com + tel. 606 554 130 + tel. 603 173 049

Vimperk - Prachatice - Volary

Oslavenci měsíce – BŘEZEN 2024:

1. Kristýna MIKULÁŠKOVÁ	24. Jaroslav MOTHEJL
6. Otomar CEDIVODA	24. Ľudevít NAGY
8. Josef KAŠPAR	26. Dana ŠVEHLOVÁ
9. Miroslav ZIEGLER	27. Zdeňka VAIRICHOVÁ
18. Zdenka OUBRECHTOVÁ	28. Margit PICHLOVÁ
19. Irena SEDLÁKOVÁ	29. Věra MOTHEJLOVÁ
24. Slavomíra MIFKOVIČOVÁ	

*Předsednictvo a výbor přejí
všem oslavencům pevné zdraví,
šťěstí, životní pohodu
a mnoho dalších let v kruhu rodiny a přátel.*

***Očím jste odešli,
v srdcích jste zůstali...***

Chtěla bych touto cestou poděkovat všem,
kteří se dne 1. 2. 2024 přišli rozloučit s manželem,
panem

Augustinem Sobotovičem.

Zvláště pak děkuji panu Krátkému za přednesenou smuteční řeč.
Manželka a děti s rodinami.

Děkujeme všem za projevy soustrastí
i osobní účast na posledním rozloučení
s panem

Jiřím Švarcem,

který nás opustil dne 20. 2. 2024
ve věku nedožitých 77 let.

Děkujeme všem za tichou vzpomínku.
Zarmoucená rodina.

Dne 5. března uplyne již dvanáct smutných let,
kdy nás navždy opustila
manželka, maminka, babička,
dobrá kamarádka a lékárnice,
paní

PhMr. Miroslava Ottlová.

S láskou a úctou vzpomíná manžel,
dětí s rodinami, vnoučata a přátelé.

Dne 12. 3. uplyne 16 let od úmrtí
pana

Jana Voráče.

S úctou a láskou vzpomínají
manželka a děti.

... inzerce ...

**Pohřební služba
Záře s.r.o.
Volary**

Důstojné rozloučení s Vaším blízkým.

**Kancelář v Domě služeb,
Volary – Náměstí 34, 1. patro**

Otevřeno po–pá: 10:00–14:00 hodin

telefon: **777 710 722; 725 856 131**

e-mail: **rozbud69@seznam.cz**

**Stálá služba 24 hodin denně,
na telefonu: 725 856 131; 777 710 722**

Pohřební služba Záře s.r.o. nabízí
možnost sjednání posledního rozloučení
v kanceláři ve Volarech:

- po domluvě i mimo pracovní dobu
- po telefonu
- případně i u Vás doma

www.pszare.cz

*Volba pohřební služby záleží
vždy a výhradně na Vašem rozhodnutí.*

Místní organizace Svazu tělesně postižených hodnotila

Každý rok předkládá předsednictvo spolku k projednání a schválení členské schůzi veškerou činnost za rok předchozí. A nebylo tomu jinak ani 23. února 2024, kdy jsme se vrátili do toho loňského roku a zhodnotili nejen plán činnosti a aktivit, ale i hospodaření spolku a činnost kontrolního orgánu. Schůze byla poklidnější i proto, že se nejednalo o tzv. velkou volební, ale běžnou schůzi.

Ale popořádku. V pátek 23. února se začali shromažďovat členky a členové v Radničním sále již dlouho před 16. hodinou, na kterou bylo plánované oficiální zahájení. Trochu jsme se zpozdili, ale bylo to proto, abychom umožnili stále přicházejícím se zaregistrovat, zaplatit členské příspěvky a najít si místo k sezení. Tradiční a trvalý je zvyšující se zájem o tuto schůzi a konečné číslo se zastavilo na 98 přítomných členkách a členech. Navíc se 18 omluvilo, převážně ze zdravotních či osobních důvodů.

Po oficiální části, tedy skončení schůze, přišli i další, povětšinou rodinní účastníci, takže konečné číslo se pohybovalo na sto deseti účastnících. O pohodu a dodržování pitného režimu se starali vyslanci Městského hotelu Bobík, konkrétně paní Dana Hamrníková, paní Jana Bajčíková a pan Václav Hamrník.

Vlastní schůze začala s mírným zpožděním, ale i to je takřka tradiční, neboť každý musí projít prezencí, zaplatit členský příspěvek na rok, zakoupit si výherní i ty nevýherní lístky a vyzvednout si drobné pozornosti. Zde je třeba poděkovat za práci čtyřem členkám – Drahůškám Kopečkové a Zachové, Milušce Zídkové a Lence Kulhánkové, které zvládly ten nápor naprosto bravurně a bez zádrhelů.

Téměř každá členka či člen přinesli hodnotné ceny do „Klobouku štěstí“ a jejich evidenci a posléze i výdej precizně zajistili Alenka a Míra Svobodovi. A výherci si pochvalovali, že se každý rok zvyšuje úroveň a kvalita těchto prezentů.

Samozřejmostí na naší členské schůzi je i podávání občerstvení. Letos jsme upustili od tradičního řízku se salátem a každý člen dostal dva luxusní chlebičky (jeden se šunkou, druhý jarní) a k tomu ještě jeden přeladný věneček. Zde musím poděkovat našim členkám Věře Mothejlové, Martě Hrdličkové a Míše Pincové, které roznášely tyto dobroty každému až ke stolu.

A tak mohla začít vlastní schůze. Předseďa přivítal všechny přítomné, omluvil zástupce radnice. Poté následoval doklad předsedy, hospodáře a revizorky. Předseda i hospodář ve svých vystoupeních vyjádřili

absolutní poděkování radnici za pomoc spolku přidělením dotace na činnost. Tato částka nám umožňuje konat finančně náročné akce, kdy největší část „spolkne“ právě doprava. Členská schůze vyjádřila poděkování za přístup k našemu spolku paní starostce, a tím i radnici.

Na návrh předsednictva členská schůze odsouhlasila i zrušení příplatků za použití soukromých osobních vozidel pro dopravu na plánované akce a pedikúru pro letošní rok. Jedná se o opatření dočasné s cílem vytvořit dostatečné finanční zázemí do dalších let.

Schůze byla zakončena přijetím usnesení, a to se již za oponou chystalo duo Fanda a Martina. Příjemný a přátelský večer končil hluboce po avizované dvaadvacáté hodině a ani potom se mnohým nechtělo ukončit krásný večer. Hospodář uchlácholil přítomné, že zanedlouho, přesně v pátek 15. března, organizuje Český svaz žen ve spolupráci s naším spolkem a Klubem českého pohraničí tradiční Mezinárodní den žen a pozval především ženy na tuto slavnost, pochopitelně i s doprovodem.

O dobré činnosti našeho spolku svědčí snad i skutečnost, že na této schůzi se přihlásilo ke členství 5 nových zájemců.

František Zach, hospodář spolku

Posezení u příležitosti MDŽ

v pátek 15.3.2024 od 16.00 hodin

ve Společenském sále města Volary

K POSLECHU A Tanci HRAJE

DUO FANDA & MARTINA

MDŽ

Pozvání platí pro místní i přespolní ženy, doprovod samozřejmostí.

Vlastní gastronomické výtvoři všeho druhu vítány!

Marie Michaela Šechtlová: Z hloubky

Vernisáž výstavy: středa 13. 3. 2024 v 17:00

místo a datum narození: Praha 13. března 1952

vzdělání: Střední odborná škola výtvarná v Praze, VŠ UMPRUM v Praze (ateliér grafiky a ilustrace – prof. Z. Sklenář, J. Anderle, J. Mikula)

výtvarné zaměření: volná grafika, knižní ilustrace, malba

účast v uměleckých spolcích: Sdružení českých umělců grafiků Hollar Praha, Nové sdružení pražských umělců, Asociace jihočeských výtvarníků

Marie Šechtlová se narodila v Praze, ale bytostně je spojena s městem Tábořem, kde trvale žije. Pochází z rodiny tábořských profesionálních fotografů, kteří po několik generací kromě standardní ateliérové práce objevným způsobem mapovali dění ve městě a jeho okolí. Její rodiče se věnovali výtvarné fotografii.

Prostředí umělecky založené rodiny a účast při fotografování formovaly její umělecké vnímání světa. Od malička ráda malovala, její talent nejprve rozvíjel malíř Karel Valter, představitel předválečné skupiny avantgardního umění Linie. Po základní škole se rozhodla pro dráhu profesionální výtvarnice.

Absolvovala Střední odbornou školu výtvarnou v Praze (tzv. Hollarku), poté studovala v letech 1971 až 1977 pražskou UMPRUM, ateliér ilustrace a plakátu. Dodnes ráda vzpomíná na své profesory, výtvarníky světového významu Zdeňka Sklenáře, Jiřího Anderleho a Jiřího Mikulu. Od roku 1975 se začala, jako tehdy jedna z mála, soustavně

věnovat náročné grafické technice mezzotinty.

Jako originální a precizní výtvarnice si získala pozornost již během vysokoškolského studia. Již v roce 1977 od ní zakoupila Národní galerie cyklus mezzotint Poema hory a Poema konce, které vytvořila na motivy básní Mariny Cvětajevové. Od té doby si její citlivé grafické práce, v nichž je někdy obsažen i nádech lyrického laskavého humoru, získávají obdiv návštěvníků výstav i uznání odborníků. Například v roce 1989 předal kardinál František Tomášek papeži Janu Pavlovi II. její cyklus mezzotint Růženec při příležitosti blahoslavení Anežky České.

Kromě mezzotinty se Marie Šechtlová věnuje především výtvarné technice suché jehly. Vytváří volnou grafiku, knižní ilustrace, exlibris a novoročenky. V první polovině 90. let rozšířila svůj aktivní výtvarný rejstřík o litografii a počítačovou grafiku a na začátku milénia o olejomalbu.

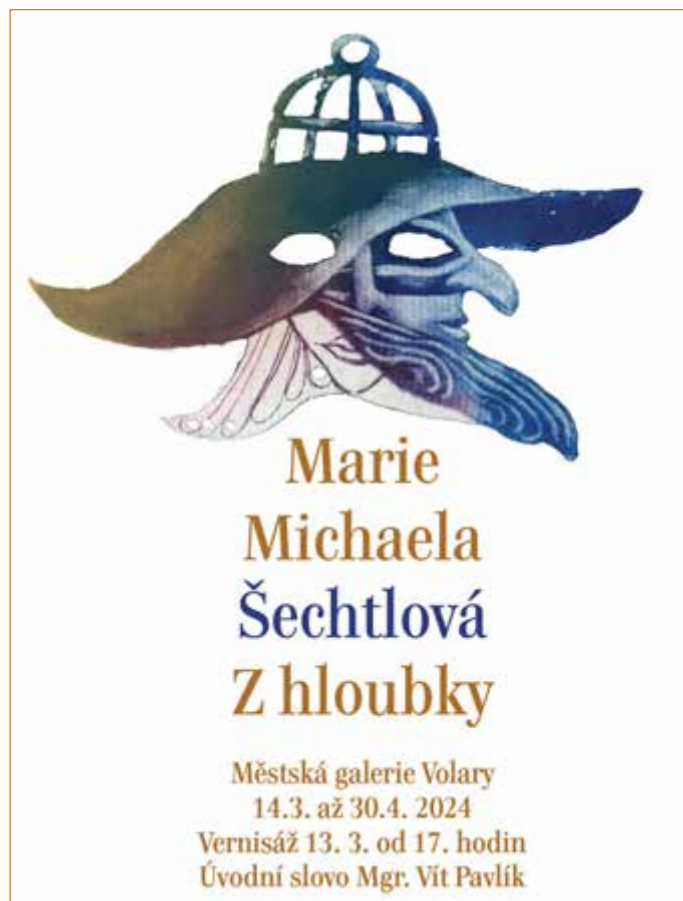
Od roku 2002 pracuje na obsáhlém cyklu olejů na plátně se souhrnným názvem

Stromy; dosud (do r. 2017) namalovala více než sto těchto děl. V uměleckém pojetí se inspirovala pracemi svých rodičů z 50. a 60. let, kdy experimentovali s barevnou fotografií a posuny barevného tónování. Namalovaným stromům, které mají vždy reálný předobraz, citlivě přiřazuje barevné spektrum nikoliv podle objektivní skutečnosti, ale subjektivního vnímání jejich energie. Už při prvním souborném uvedení těchto prací v galerii Špejchar Želeč potvrdily příznivé reakce návštěvníků, že se vydala správným směrem.

V současnosti rozpracovala další výtvarný cyklus, tentokrát akvarelů na motivy zážitků z cest po celém světě, který nese pracovní název Z Tábora až na konec světa. Ve spolupráci s architekty také vytváří mozaiková díla.

Ve volném čase se svou rodinou pečuje o fotografický odkaz svých předků. Od roku 2004 postupně digitalizují dochované snímky od 2. poloviny 19. století do 50. let 20. století a vydávají publikace.

-r-

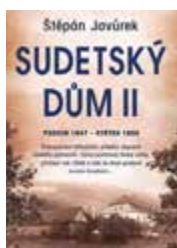

Knížní novinky

Beletrie

Javůrek Štěpán: Sudetský dům II
Podtitul: **Podzim 1947 – květen 1950**

Pokračování strhujícího příběhu obyvatel českého pohraničí. Sotva pomínuly hrůzy války, přichází rok 1948 a lidé se musí postavit novým hrozbám...

Křivanec Václav: Sagittarius

Česká detektivka z prostředí Šumavy, kde došlo k brutální, možná rituální vraždě mladé ženy.

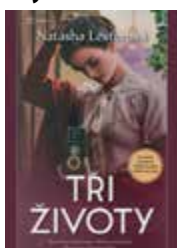
Janů Kristina: Dokud neustane vlnobítí

Manželství Čechy Dominiky a Francouze Nicolase nezačalo právě šťastně. Nicolas hned po svatbě zmizel a Dominika, která netuší, co se stalo, zůstává ztracená v cizí zemi. Takhle si Dominika první týden manželství rozhodně nepředstavovala. Krátce po svatbě se ocitá sama v cizí zemi, nerozumí jazyku a nechápe, kam a proč zmizel její manžel. Zoufale potřebuje zjistit, co se stalo, a pátrá po svém manželovi, vtíravé otázky ale neberou konce...

Lesterová Natasha: Tři životy

Alix St. Pierreová vyrostla obklopena leskem Hollywoodu. Jakožto sirotek ho však pozorovala jen zpozvzdálí. Zatímco v roce 1943 zuří světová válka a muži odplouvají do zámoří, Alix se podaří získat práci v marketingu. Díky jejímu charismatu a rychlému uvažování ale brzy zaujme pozornost americké vlády, která ji postaví před ještě větší výzvu – odjet do Švýcarska coby špiónka. Alix neodmítne a záhy přichází na stopu něčeho velkého. Opravdu velkého. Může ale doopravdy věřit svému informátorovi?

Fantasy

Matoušková Tereza: Pláč němého boha
(1. a 2. svazek)

Pláč němého boha je rozsáhlý osmisetstránkový román, který vychází ve dvou

svazcích v nakladatelství Laser-books. Před dvěma tisíci lety si velehmág Xandrius podrobil nároky a vybudoval světovou říši. Kouzla mu zajistila dlouhověkost a zdálo se, že bude panovat věčně. Teď se však šeptá, že se jeho čas krátí, a bez vlády pevné ruky začínají země zmítat nepokoje.

Sci-fi

Howey Hugh: Přes písek
(2. díl)

Napínavé pokračování bestsellerového apokalyptického thrilleru Písek. Svět postihla katastrofa, zbytky civilizace přežívají v nehostinných pustinách pouště. Čtveřice sourozenců bojuje o šanci na lepší osud poté, co jejich otec a sestra, nejslavnější píseční potápěči, zmizeli beze stopy, když se vydali na východ, do země nikoho, odkud není návratu.

Naučná

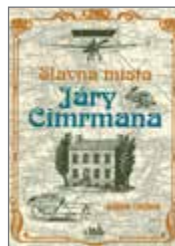
Troška Zdeněk: Nebe v hubě 2
aneb Čertův švagr

Druhá kniha oblíbených kuchařských receptů filmového režiséra a vzpomínky na ty, od nichž recepty dostal, zážitky, veselé situace a rozverně historky s tím kterým jídlem spojené.

Laudin Radek: Slavná místa Járy Cimrmana

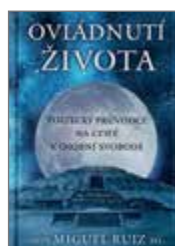
Pokračování úspěšného titulu Památná místa Járy Cimrmana. V knize jsou nejen nová místa, která za dobu od vydání první knihy vznikla, ale i starší známá místa, která v předchozí knize nebyla. Poznejte další slavná místa, na kterých zanechal výraznou stopu či významný odkaz náš nejslavnější velikán a génius – Jára Cimrman.

Ruiz Don Miguel ml.: Ovládnutí života

Podtitul: **Toltécký průvodce na cestě k osobní svobodě**

Mimo Mexico City leží starověké pyramidové komplex Teotihuacan, který byl podle ústní tradice rodiny Ruizů duchovním centrem Tolté-

ků. Již více než třicet let cestuje toltécký mistr don Miguel Ruiz Jr. do pyramid v Teotihuacanu, aby poučil ostatní o mocných záhadách, které tam lze nalézt. Nyní, vůbec poprvé, Ruiz všem odhaluje význam a transformační sílu tohoto starobylého města a vysvětluje čtenářům, jak mohou i oni zažít tuto proměnu ve svém vlastním životě.

Pro děti a mládež

Hejdová Irena: Nedráždí bráchu bosou nohou

Ilustrovala: **Čupová Zuzana**

Marek má „strašného“ bráchu. Tedy aspoň si to myslí, a proto mu říká Mimoň. Jenže v určitém věku je každý mladší sourozenec strašný a věkový rozdíl dvou let je propastný jako Mariánský příkop. Takže je jasné, že důvod ke rvačce a vzájemným naschválům se vždycky najde. Zlobit se prostě může každý den, a to i v neděli. Jednou se bráchové zase pošouchují, tentokrát na záchodě, až do něj nedopatřením spadnou. Proklouznou úzkou trubkou a ocitnou se v potrubním labyrintu. Jak je to možné? Možné je leccos. Zvlášť když je vám šest a tři čtvrtě. Dostat se z takové bryndy nebude jen tak. Cestou malé hrdiny potká nejeden zádrhel. Bez pomoci čtenářů to tentokrát nepůjde.

Interaktivní ilustrovaná kniha pro všechny velké i malé sourozence. Pro děti od 5 let.

Pilkey Dav: Dogman (1. díl),
Dogman – Utržený ze řetězu (2. díl),
Dogman – Peťulka čili život kotěte (3. díl)

Hrdina s psí hlavou se představuje ve světově proslulém komiksu! Přichází nový obranář zákona a mstítel pes-práví. Má srdce hrdiny, silné paže, bystrý rozum a husitou srst. Dokáže zatočit se zločinem ve svém rodném městě? Překoná nástrahy svých nepřátel i nelibost popudlivého velitele? Zvládne ovládnout svou nezkracenou povahu? A blechy? Slavný tvůrce komiksových příběhů Dav Pilkey přináší novou sérii o Pesodlakovi, která se usídlila na předních místech v žebříčkách neprodávanějších knih. Pro děti od 7 let.

Počasí ve Volarech – leden 2024

Volary, Tolarova ul., 760 metrů n. m.

	hodnota	datum
průměrná teplota	-1,6 °C	
minimální teplota	-15,5 °C	17. 1.
maximální teplota	13,8 °C	29. 1.
úhrn srážek	114,8 mm	
maximální náraz větru	18,0 m/s	24. 1.
sluneční svit	67 hodin	
mrazový den (min -0,1 °C a nižší)	24x	
ledový den (max -0,1 °C a nižší)	9x	
max výška sněhu	18 cm	16. 1.
počet dní se sněhovou pokrývkou	12	

Volary, ČOV, 749 metrů n. m.

	hodnota	datum
průměrná teplota	-1,9 °C	
minimální teplota	-18,2 °C	17. 1.
přízemní minimální teplota	-20,2 °C	17. 1.
maximální teplota	12,7 °C	29. 1.
maximální náraz větru	19,8 m/s	24. 1.
úhrn srážek	91,9 mm	
mrazový den (min -0,1 °C a nižší)	24x	
ledový den (max -0,1 °C a nižší)	10x	

Volary, Luční potok, 748 metrů n. m.

	hodnota	datum
průměrná teplota	-2,4 °C	
minimální teplota	-20,3 °C	17. 1.
přízemní minimální teplota	-24,7 °C	17. 1.
maximální teplota	10,3 °C	30. 1.
mrazový den (min -0,1 °C a nižší)	25x	
ledový den (max -0,1 °C a nižší)	10x	

Dolní Sněžná, 925 metrů n. m.

	hodnota	datum
průměrná teplota	-1,1 °C	
minimální teplota	-14,9 °C	9. 1.
maximální teplota	13,8 °C	29. 1.
úhrn srážek	102,8 mm	
mrazový den (min -0,1 °C a nižší)	22x	
ledový den (max -0,1 °C a nižší)	11x	

Volary, Mlýnský potok, 755 metrů n. m.

	hodnota	datum
průměrná teplota	-2,7 °C	
minimální teplota	-18,8 °C	17. 1.
maximální teplota	11,9 °C	29. 1.
mrazový den (min -0,1 °C a nižší)	26x	
ledový den (max -0,1 °C a nižší)	10x	

Stögrova Huť, Jedlový potok, 751 metrů n. m.

	hodnota	datum
průměrná teplota	-2,8 °C	
minimální teplota	-22,1 °C	17. 1.
přízemní minimální teplota	-25,6 °C	17. 1.
maximální teplota	9,6 °C	30. 1.
mrazový den (min -0,1 °C a nižší)	25x	
ledový den (max -0,1 °C a nižší)	11x	

TOP 10 nejchladnějších lokalit v ČR

lokality (okres)	hodnota
1. Kvilda – Perla (PT)	-24,0 °C
2. Spálenec, Mlýnský kout (PT)	-23,6 °C
3. Jelení (Krušné h.)	-23,3 °C
4. Březník (KT)	-22,5 °C
5. Stögrova Huť, Jedlový potok (PT)	-22,1 °C
6.–7. Knížecí Pláně (PT)	-22,0 °C
6.–7. Žďárek (PT)	-22,0 °C
8. Kepelské Zhůří (KT)	-21,6 °C
9.–10. Pasečná, Mlýnský potok (ČK)	-21,5 °C
9.–10. Zbytiny, v pastvinách (PT)	-21,5 °C

Ivo Rolčík

www.pocasi-volary.cz a www.meteo-sumava.cz

 KULTURNÍPORTÁL.CZ

UVÁDÍ

BLÁZNIVOU KOMEDIÍ

23. 3. 2024
19:00
SÁL KINA
VOLARY

MICHAELA
MAUREROVÁ

LUKÁŠ
LANGMAJER

LIBOR
JENÍK

ANI O DEN

CLÉMENT MICHEL

REŽIE: ROMAN MELUZÍN

DÝL!

 KIC
VOLARY

© 2022 Kulturní portál.cz vstupné 299 Kč

předprodej v infocentru

Foto: Marie Votavová

Osobní vzpomínka na Augustina Sobotoviče

Předesílám, že se mi nepíše tento nekrolog lehce.

S Augustinem Sobotovičem jsem se seznámil před mnoha lety. Bylo to v době, kdy ještě nebyl Velmistrem Velké lóže pecařské. Bylo to v době, kdy jsem se u něho a jeho manželky občas zastavil v Lenoře kvůli tomu, že jsem potřeboval vyměnit prázdnou plynovou bombu za plnou.

Vždy jsme spolu zavedli příjemný hovor týkající se novinek a všeobecného dění, jak u nás doma, tak i ve světě.

Přestože jsem Velkou lóži pecařskou tehdy zakládal a veřejné pečení chleba v historické peci v Lenoře jako prostý laik obnovil, bylo pro mne velkým překvapením, když jsem ale jeho chléb a česnekové placky tehdy po jeho nástupu ochutnal.

Veřejného pečení chleba se už tehdy účastnil a ve své skromnosti nikdy nedal najevo, že by dokázal upéct chléb lepší než ta naše tehdejší parta nadšenců. Osud tak chtěl a já se přestěhoval do Volar, a on nastoupil na mé místo. Tehdy jsem mu pak vysmekl mou opravdovou poklonu.

Společně jsme vzpomínali pak i na to, jak dalším řízením osudu vznikla přesná kopie historické lenorské pece v Sydney. Postavil ji tam manželský pár, který do Austrálie tehdy před lety emigroval. Jednou se objevili v Lenoře na veřejném pečení. Pec si pán změřil a za půl roku nám přišla poštou fotografie zcela věrné kopie lenorské pece s tím, že jim máme tedy poslat ty naše recepty na chléb a lenorské placky, protože u nich v Austrálii je téměř veškeré pečivo jakoby z umělé hmoty.

To nás oba potěšilo, to musím i dnes přiznat.

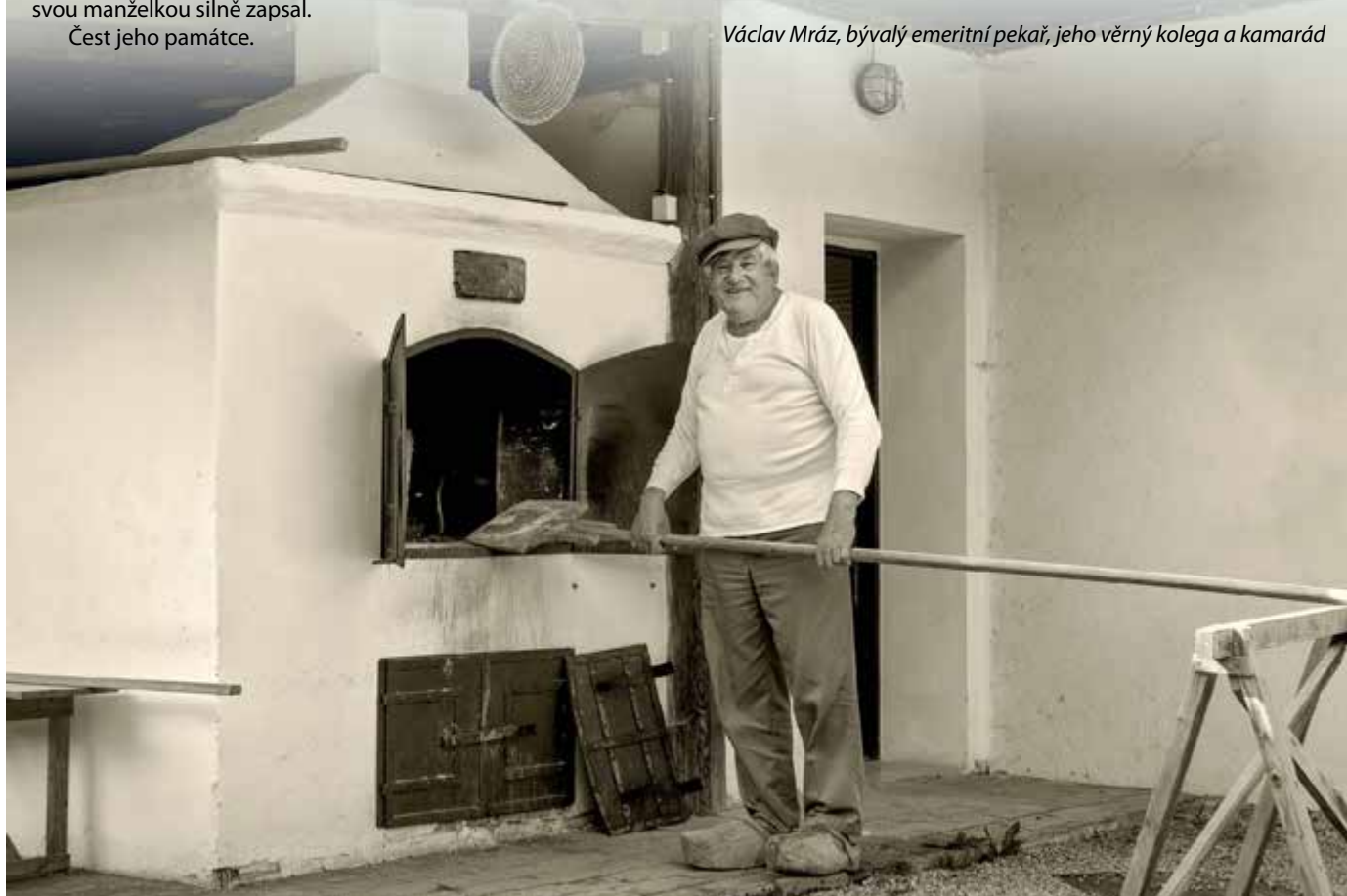
Dodnes u mne doma visí na stěně právě Augustinova malá dřevěná lopata na sázení chleba s jeho velmi upřímným věnováním. Byl to neuvěřitelně družný a férový chlap, který se této bohubilé činnosti spolu se svou manželkou zcela oddal.

Jeho kalendář, jak již bylo i někde tuším uvedeno, byl stále plný. Jezdil péct chléb i česnekové placky dokonce i do sousedního německého Finsterau. Oba jsme se tenkrát shodli na tom, jak je hezké, že se ve finsterauském muzeu chodí děti ze základní školy v rámci své školní výuky dívat, jak takový chléb vlastně od počátku vzniká, včetně jeho odborného výkladu, celého doslova alchymistického počínání, až po vlastní vyndání pečeného a výborného chleba z historické pece.

Ano, chápu, že Augustin bude mnoha lidem nyní chybět. Zanechal zde ale silný otisk pro mnoho příznivců veřejného dění a spolusoudržnosti. Podle kroniky Velké lóže pecařské se jedná za ta léta o mnoho tisíc jedinců, kteří zavítali jak do Lenory, tak do Volar, kde díky dnešní paní starostce stojí ve volarském muzeu další veřejná pec na chléb vezdejší. Myslím, že se opravdu pan Augustin Sobotovič díky své povaze a dobráckému naturelu skutečně do našich lokálních, ale troufnu si říct i do zahraničních dějin spolu i se svou manželkou silně zapsal.

Čest jeho památce.

Václav Mráz, bývalý emeritní pekař, jeho věrný kolega a kamarád

Život dopsal jeden velký pekařský příběh

Gustu Sobotoviče proslavilo řemeslo, které desítky let nedělal, a také recept na placky s česnekem od jeho maminky. Všem, kteří ho znali, velmi chybí.

Dlouholetý lenorský veřejný pekař Augustin Sobotovič se stal po roce 2002 jednou z nejznámějších a nejoblíbenějších osobností veřejného života prachatického okresu a Pošumaví. Na plackách, houskách a chlebě, které upekl se svým týmem, si pochutnaly tisíce a možná desetitisíce lidí. Čas ho jistě přiřadí k legendám našeho regionu. Zemřel ve čtvrtek 25. ledna ve věku nedožitých čtyřiaosmdesát let.

Pocházel ze Slovenska od Hlohovce, vyučil se pekařem, ale tomuto řemeslu se věnoval jen dva roky. Pak pracoval na budování Havířova a na vojnu narukoval do Domažlic. Odtud ho osud zavál na Volarsko, kde se v září roku 2002 ujal osiřelé lenorské pece jako veřejný pekař. A poté se mu díky jeho pracovitosti a pomocníkům povedlo něco, co vejde do dějin českého pekařského cechu. Vzkřísil řemeslo veřejných pekařů v Česku tak, že inspiroval jeho obnovu na řadě míst.

Hlavní vzpomínka na Gustu Sobotoviče, která se vybaví tisícům lidí, kteří se s ním setkali, se týká jeho dobrosrdečnosti. S tátou jsme o něm psali pro různá média prakticky od chvíle, kdy se pece v Lenoře ujal, a setkávali jsme se s ním i při pečení na různých dalších místech. Jeho přívětivost a ochota si o pečení povídat byla příslovečná. Navíc z něj vždy číselo i velká láska a úcta k poctivému řemeslu. Třeba v roce 2019 byl díky tomu tak vytištěný, že v sezóně neměl prakticky jediný volný víkend.

V posledních letech ho trápil věk a zdraví, a tak začal hledat a vychovávat i své nástupce. Podařilo se mu to jak v Lenoře, tak ve Volarech. Jeho lenorský následovník Miroslav Kutlák pekl v Lenoře poprvé samostatně na Slavnosti chleba v roce 2020. Před dvěma lety mu Gusta předal i post předsedy Velké lóže pekařské. Na pečeních se objevoval i nadále, ale vždy zdůrazňoval, že řemeslo už předal, aby pochvala za pečivo připadla jeho pokračovatelům.

Upekl toho opravdu hodně a na hodně místech. Jestli ale opravdu něčím uvízl v paměti svých strávníků, bylo to rozhodně díky jeho plackám z chlebového těsta potřených česnekem. Jak mi jednou řekl, recept měl od své maminky. Jeho následovníci přitom pečou tyto placky dál a my recept na ně v těchto dnech, kdy se s ním loučíme, připomínáme, stejně jako úctyhodný příběh jeho pekařského života.

Lenorské placky:

1 kg mouky, 1½ kostky droždí, 10 až 15 dkg sádla, 2 dkg soli, 7 dcl vody

Na pomazání rozmixovat česnek, slunečnicový olej a sůl.

Život Gusty Sobotoviče jako by se zatočil v kruhu, který nemohl na začátku předpokládat ani mu jít vědomě vstříc. V mládí se na Slovensku vyučil řemeslu, které ale dělal jen krátce a většinu života se pak živil něčím jiným. A to vše proto, aby se nakonec v seniorském věku vrátil ke svému mládí a řemeslu.

Augustin Sobotovič se narodil v březnu roku 1940 na Slovensku v malé osadě Šalgočka u Hlohovce. Po osmileté základní škole nastoupil na dvouleté učení na pekaře. V šestnácti letech z něj byl hotový řemeslník. Pečení se věnoval dva roky. Šlo o těžkou dřinu, která se projevila na jeho zdraví, a tak přešel na Moravu ke stavařům a pracoval na budování Havířova.

Učil se v Trstíně v trnavském kraji. „Na konci byla závěrečná zkouška – jak písemná, tak ústní i praktická. A když jsem pak nastoupil do první práce k parní peci, tak mě mistr soupl jako míchače těsta,“ řekl. Za noc takto s pomocnicí musel připravit těsto i na šest tisíc zemlí a k tomu na šest až osm tisíc rohlíků. V další práci pekli chleba. I tady byl míchačem. Ale musel se potýkat třeba s častými a neohlášenými výpadky elektřiny, a když nešel proud, bylo třeba umíchat i šest set kilo těsta ručně.

Není proto divu, že ho začalo navzdory mládí trápit zdraví a kvůli vředům změnil práci. Stihl se ale naučit spoustu věcí, které se mu pak v Lenoře hodily. „Jako učni jsme chodili na praxi do malých pekáren a ty měly stejný systém pecí,“ vysvětlil. A navíc ještě sám zažil, co to bylo veřejné pečení. „Ještě když jsem v roce 1958 dělal řemeslo, tak se dělalo takzvané námezdní pečení. Hospodyňky si doma zadělaly těsto, vyválely ho a přinesly v ošatkách a my jsme jim ho upekli.“ Jak sám přiznal, v mládí ho pečení pečiva moc nebavilo, protože to byla velká dřina. Pečení chleba si ho získalo víc.

Z Moravy později narukoval do Domažlic na vojnu. Když mu po dvou letech služba končila, střetli se Chruščov a Kennedy v Berlínské krizi a armáda základní vojenskou službu prodloužila na neurčito. A pak ho přesvědčili, aby zůstal na vojně jako voják z povolání. Podepsal to na dva roky jako šéfkuchař pluku. Také se na Šumavě oženil a na svět přišla první dcera.

Poté se však s armádou rozloučil a až do 90. let dělal řidiče, později i občanského zaměstnance ve skladu pohraniční stráže, a nakonec u bezpečnosti agentury. Osud ho po ovdovění zavál na Volarsko, kde se po druhé oženil. A to se mu stalo osudným. Jeho žena měla v Lenoře krámkou s keramikou, kde také vyměňovala plynové láhve. A Augustin Sobotovič ženě v krámku pomáhal.

„No a jednou si pan starosta přišel vyměnit plynovou láhev a já se ho ptám, proč se nepečte? A on řekl, že nemá pekaře. A mou

ženu nenapadlo nic jiného, než mu říct: Sedi vedle vás,“ vzpomínal před lety. „Po nějaké době jsme se opět setkali, to bylo ještě před povodněmi v roce 2002, a zeptal se mne, jestli jsem se již rozhodl, zda budu, či nebudu péct? Po povodních jsem tedy na jeho další dotaz kývnul,“ dodal v roce 2022, když na stránkách prachatickoNEW.CZ rekapituloval, jak v Lenoře začínal.

Počátky veřejného pečení se v Lenoře datují do 30. let 19. století, kdy tu vznikla jak sklárna a obec, tak také několik veřejných pecí pro rodiny, které na vlastní pec neměly peníze. A jedna z nich se dochovala do současnosti. V roce 1998 ji opravila a začala v ní péct parta kolem Václava Mráze.

O nový výmaz nízkého pečicího prostoru lenorské pece se musela postarat tehdy jedenáctiletá dcera Václava Mráze, která jediná se vešla dovnitř. A pak se tu začalo s obnovou práce veřejného pekaře. Kdo to byl? Ten, komu hospodyně přinesla připravený chleba, a on ho upekl ve veřejné peci. Toto řemeslo v Čechách a na Slovensku žilo až do 50. let minulého století a pak ho vytlačilo průmyslové pečení.

V roce 2000 vzniklo občanské sdružení Velká lóže pekařská, jejíž členové se mohou válet za pecí. A za další dva roky se tu hledal nový veřejný pekař, který by se pravidelných pečení ujal, protože Václav Mráz se z Lenory odstěhoval. Augustin Sobotovič poprvé pekl v Lenoře 28. září 2002.

První jeho pečicí štací mimo Lenoru byl pak obnovený vodní mlýn v Hoslovicích na Strakonicku. Známy jako veřejný pekař se stával i díky mediím, pro které je pečení v historických pecích obrazově vděčnou záležitostí. V Hoslovicích si ho všiml betlémař z Velešína a pozval ho k nim. A postupně se přidávala další místa – Klánovice, Horská Kvilda, Nezdice, Bavorov, Volary a také skanzeny v Bavorsku. A po vzoru lenorské veřejné pece začaly vznikat i její kopie. Jedna stojí dokonce na předměstí australského Sydney.

Obnova zaniklého řemesla však samozřejmě nebyla zásluhou jen Augustina Sobotoviče. Pomáhalo mu mnoho lidí a vesměs zadarmo. Úspěch jeho týmu byl přitom hlavně o poctivé práci a dřině pro lidi. Vstřícnost a láska k dobrému pečivu se pak vracela v pochvalách a v tom, jak lidem chutná. „Třeba od nás odchází maminka s dítětem, a to má v každé ruce krajíc a dlabě z jedné i z druhé. A když se ho ptám, jestli mu chutná, tak má tak plnou pusku, že ani nemůže mluvit. A maminka říká: „Doma mu namažu chleba máslem, dám na to šunku a on to nejí. A tady se cpe suchým chlebem.“ – Tak to je pro mě a pro nás významné,“ řekl mi v jednom z našich rozhovorů Augustin Sobotovič...

Tomáš František Příbyl,
prachatickonews.cz

LETNÍ TÁBOR DDM VOLARY

PARŤÁCI v HOLLYWOODU

Termin:

17.8. – 25.8. 2024

Cena:

5 900,-

První ročník lipenského udílení cen Oscar se blíží a naše filmová studia o slavnou sošku chtějí zabojovat. Zároveň musíme získat i hvězdu na chodníku slávy.

Proto pojed'te s námi užít si týden srandy, napětí a dobré nálady.

Těší se na Vás PARŤÁCI: Máca, Kája, Káťa, Lúca, Peťa, Adam, primář Pepa, Patrik, Kačka, Martin a Lenka.

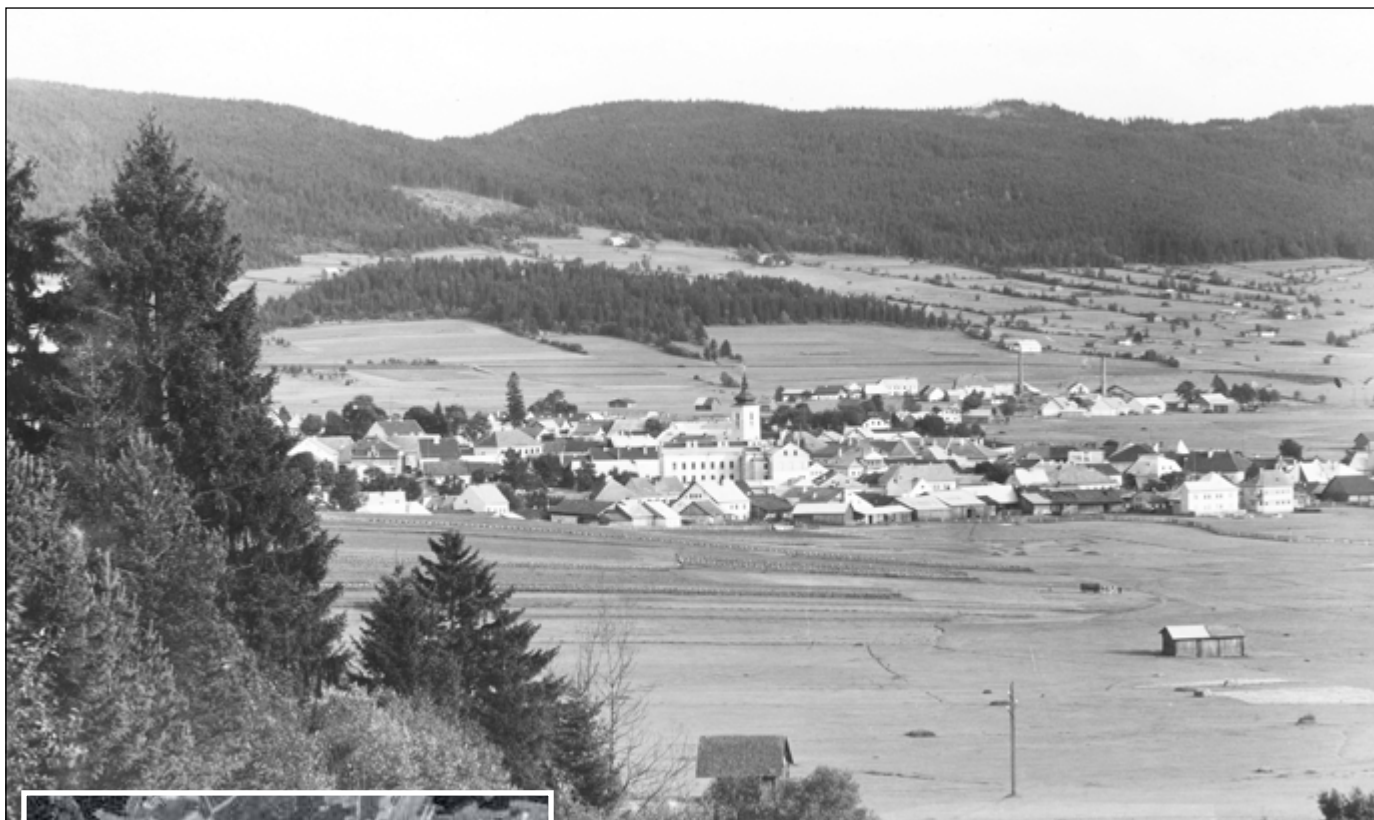
Více informací na tel.: 705 211 530 nebo e-mail: lt_partaci@ddmprachatice.cz

Facebook stránky
s aktuálními
informacemi

Návod jak se
přihlásit?

Na snímku z roku 1951 nám pan Seidel nabízí pohled na Volary ze severozápadu a stanoviště měl na úpatí Dvorského vrchu. Problém v čitelnosti současného snímku nám opět dělá vzrostlá vegetace okolo městské zástavby. Na obou snímcích vidíme dominantní prvek kostela a školy z roku 1900.

Horní okraj kostelní věže protíná v pozadí ležící železnice. Na současném snímku již nejsme schopni identifikovat další společné stavby, protože ustoupily výstavbě sídliště. Na původním snímku jsou v pravé části dva komíny tehdejších cihlen. Jejich majiteli byli pánové T. Sixl a A. Proger. Obě ukončily činnost v 50 letech minulého století. V roce 1952 byly srovnané se zemí.

Paní Krejsové děkují za doplnění faktů z historie města.

Jiří Plachý

